

actual.consistent.practic

CONEXIUNI SALVATOARE

GHID PENTRU INSTRUCTORI

Evenimente dramatice în deșert

iulie – august – septembrie

Ghid pentru instructori

conexiuni salvatoare

ACTUAL. CONSISTENT. PRACTIC.

IULIE – AUGUST – SEPTEMBRIE
Evenimente dramatice în deșert

Editor

Kathy Beagles

Editor consultant

Troy Fitzgerald

Colaboratori principali

Dwain Esmond, Troy Fitzgerald,
Karl Haffner

Secretar editorial

Daniella Volf

**Directorii Departamentului Mondial
al Școlii de Sabat**

Jonathan Kuntaraf, Gary Swanson

**Consultanți din partea
Conferinței Generale**

Mark A. Finley

**Consultanți din partea
Biblical Research Institute**

Gerhard Pfandl, Kwabena Donkor

**Director al periodicelor
pentru Școala de Sabat**

Jocelyn Fay

Director design

Madelyn Gatz

Tehnician desktop

Fred Wuerstlin

Serviciu clienți

Julie Haines

Consultanță design

Ron J. Pride/Square 1 studio

Consiliu de creație

Chris Annan-Nunoo, David Bermejo,
Larry Burton, Becky De Oliveira, Dwain
Esmond, Barry Gane,
Karl Haffner, Don Keele,
Ulrike Müller, Lauren Popp,
Benjamin Sulit,
Gay Tuballes, Emma Weslake

Bun venit

Bun venit în lumea învățării și predării după programul *Conexiuni salvatoare*:
Actual. Consistent. Practic. Iată în continuare ce secțiuni cuprinde prezentul
ghid:

- Iată ce urmează... (Introducerea din ghidul pentru adolescenți)
- De ce o abordare cu pasaje biblice?
- Care sunt materialele auxiliare pentru predarea acestor studii biblice?
- Plan & viziune de ansamblu
- Materiale pentru trimestrul în curs

IATĂ CE URMEAZĂ...

Obiectivul *Conexiunilor salvatoare* este acela de a te conduce la Biblie, pentru a înțelege marea istorie a relației dintre Dumnezeu și oameni. Aceasta a început cu prima generație din Eden și se întinde până la generația noastră; este viața oamenilor prin prisma relației lor cu Dumnezeu Universului.

Dacă încerci să găsești un cuvânt **actual** din partea lui Dumnezeu, vei găsi în *Conexiuni salvatoare* mesajul Scripturii și vei fi provocat să faci conexiuni cu viața ta reală.

Mesajul din partea lui Dumnezeu nu este numai actual, ci și **consistent**. De la prima generație de oameni, care au auzit glasul lui Dumnezeu în Grădina, și până la ultimul grup de credincioși, stând în fața lui Hristos la a doua venire, Cuvântul lui Dumnezeu a fost și continuă să fie demn de toată încrederea.

Cuvântul lui Dumnezeu ajunge la noi într-un mod **practic**, prin intermediul istoriilor de viață ale oamenilor care L-au întâlnit pe Dumnezeu și au luat decizia fie de a-L urma, fie de a-L respinge.

La secțiunea **Caz în studiu** vei găsi câte un pasaj biblic, iar apoi, în **Fișă de studiu**, îți se oferă sugestii cu privire la modalitățile de a cerceta și de a pune în practică adevărurile biblice.

În fiecare studiu, vei mai găsi și alte rubrici:

- **Ce părere ai?** – activitate ce are menirea de a-ți deschide mintea și inima pentru lecția care urmează. Când vei aborda citatul biblic, îl vei privi din perspectiva vieții tale de zi cu zi.
- **Știai că...?** – date statistice sau definiții care pătrund mai adânc în conținutul studiului sau, pur și simplu, oferă date utile lecției.
- **Textul-cheie** – versete biblice care scot în evidență ideea principală a lecției. În plus, le poți memora și stoca pentru a le utiliza ulterior.
- **Repere** – alte texte biblice care punctează ideile principale ale lecției. vei vedea că există conexiuni între aceste versete, pasajul biblic și viața ta de zi cu zi.
- **Flash** – un scurt fragment care redă viziunea lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat. Din aceste scurte explicații îți vei face o idee și despre conținutul lecturii recomandate din comentariile ei inspirate.
- **Cu alți ochi** – citate din diferite surse contemporane sau istorice, care ar putea să-ți deschidă noi perspective asupra mesajului lecției.
- **Experiența ta zilnică** – îndrumări cu privire la modul în care poți personaliza adevărurile despre Dumnezeu. Începe de aici, dacă parcurgi acest

studiu pe cont propriu – înainte sau după discutarea lui la Școala de Sabat. În fiecare zi a săptămânii, ți se va sugera ce rubrică a lecției poți explora, pentru a te raporta la pasajul biblic și a face ca mesajul din partea lui Dumnezeu să ți se adreseze personal.

DE CE O ABORDARE CU PASAJE BIBLICE?

Există în prezent tendința de neglijare a Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece Biblia pare foarte veche, iar problematica vieții contemporane nu pare să aibă vreo legătură directă cu textul antic inspirat. Încercarea de a citi Biblia îi poate lăsa pe tineri puțin derutați. Dar Biblia a fost menită să fie nu citită, ci studiată și pusă în practică, fiind în același timp și un veritabil subiect de meditație. Nu a fost scrisă pentru a fi analizată, ci mai degrabă pentru a fi urmată. E nevoie de efort. Dacă îți dorești doar o poveste care să te relaxeze, atunci Biblia nu e pentru tine.

Biblia nu este un roman captivant, ci, dacă te vei concentra asupra mesajului ei cu o inimă docilă și cu ochii îndreptați spre Dumnezeu, vei descoperi ceva mult mai mult decât un subiect captivant. Vei descoperi un mesaj special pentru tine: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta din toată inima” (Ieremia 29:13). Isus a spus: „De aceea oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le împlinește, va fi asemănat cu un om înțelept, care și-a construit casa pe stâncă” (Matei 7:24).

Biblia este instrumentul folosit de Învățătorul promis: Duhul Sfânt. Noi, ca învățători pământești, vom fi eficienți numai dacă, mai întâi, Îi permitem Duhului Sfânt să ne îndrume. Fiecare dintre aceste studii sunt concepute în jurul unui pasaj biblic precis. Veți aduce în atenția adolescenților *Cazul în studiu* și apoi, prin intermediul rubricii *Fișă de studiu*, îi veți ajuta să descopere adevărul relevant pentru viața lor. Pietrele prețioase ale adevărului nu sunt puse la vedere, ci veți avea ocazia să le descoperiți împreună cu grupa dumneavoastră.

„În studiul zilnic, metoda verset cu verset este adesea de cel mai mare ajutor. Studentul să ia un verset și să se concentreze în încercarea de a afla gândul pe care l-a pus Dumnezeu acolo pentru el și apoi să mediteze asupra lui până când și-l însușește. Un pasaj studiat astfel, până când semnificația lui este limpede, are o valoare mai mare decât perindarea prin mai multe capitole fără a avea în vedere vreun scop bine definit și fără a dobândi cunoștințe clare.” (*Educație*, p. 150)

Ghid pentru instructori

conexiuni salvatoare

ACTUAL. CONSISTENT. PRACTIC.

IULIE – AUGUST – SEPTEMBRIE

Evenimente dramatice în deșert

Pentru ediția în limba română

Traducere
Loredana Sîrbu

Corectură
Ramona Cristea

Tehnoredactare
Irina Toncu

Redactor
Delia Buciuman

Care sunt materialele auxiliare pentru predarea acestor studii biblice?

- La fiecare lecție din acest *Ghid pentru instructori*, veți găsi rubrica *Studiu aprofundat*, cu subiecte legate de pasajul biblic studiat. **Folosiți aceste resurse pentru a crea „un program” adecvat grupei dumneavoastră.** Instructorilor care cunosc limba engleză, le stă la dispoziție site-ul www.leadoutministries.com, unde vor găsi o multitudine de resurse pe subiectul dorit: de la întrebări pentru discuție până la ilustrații; de la scenarii pentru dramatizări până la activități de asimilare.
- **Începeți studiul propriu-zis cu rubricile *Ce părere ai? și Știi că...?*, din ghidul pentru adolescenți.** Activitățile sunt astfel concepute încât să-i facă pe tineri să gândească, să răspundă și să comunice între ei. Discuțiile care pot porni de la aceste subiecte sunt o modalitate foarte bună de introducere a pasajului biblic. Întrebarea-cheie de la sfârșit va fi: „De ce ați răspuns așa?”
- Prezentul *Ghid pentru instructori* vă pune la dispoziție o ilustrație, împreună cu un punct de pornire, ce vă va ajuta **să-i introduceți pe tineri în atmosfera pasajului biblic propriu-zis.**
- Esența acestor studii este **citirea împreună a pasajului biblic** de la secțiunea *Caz în studiu* și discutarea lui cu ajutorul întrebărilor de la *Fișă de studiu pentru instructori*. De asemenea, vă sunt puse la dispoziție și alte pasaje pentru aprofundarea studiului în Cuvânt.
- **Prezentați apoi informațiile legate de context**, ce vor face ca relatarea biblică să fie și mai ușor de înțeles.
- Vă sunt puse la dispoziție și alte resurse pentru a vă ajuta **să descifrați și celelalte rubrici ale materialului.** (Adolescenții sunt îndrumați să parcurgă câte o rubrică a lecției în fiecare zi, urmând planul de la *Experiența ta zilnică*.) Încurajați-i să studieze lecția în săptămâna fie de dinainte, fie de după parcurgerea ei cu grupa, la biserică, după cum considerați că e mai potrivit.
- Fiecare lecție din *Ghidul pentru instructori* include și un secret de metodică, la rubrica *Secretele instructorului bine pregătit*. De asemenea, aveți la dispoziție o activitate și un rezumat, care vă vor ajuta **să vedeți lecția în ansamblu și să trageți concluziile.**
- La fiecare studiu, adolescenții sunt îndemnați să lectureze un capitol sau mai multe dintr-un volum de Ellen White, din seria de istorie biblică. Cei care vor respecta această programă vor reuși să citească întreaga serie, în patru ani [de la *Patriarhi și profeți* până la *Tragedia veacurilor*].

CONEXIUNISALVATOARE

Grea (luptă) e viața!

Referința biblică: Geneza 39 – 41

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 20

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Pasajul biblic de săptămâna aceasta începe cu momentul în care Iosif preia conducerea casei lui Potifar. Detaliile acestei relatări sunt bine cunoscute. Cu toate acestea, este important de observat că Iosif s-a ridicat întotdeauna la înălțimea așteptărilor. El avea succes printre oameni datorită credincioșiei față de Dumnezeu.

După incidentul cu soția lui Potifar, îl vedem pe Iosif trecând într-o altă etapă a slujirii lui: devine mesager al interpretării unor vise trimise de Dumnezeu celor din jurul lui. Acest aspect e important – nu Iosif a interpretat visele, ci doar prezenta interpretarea primită de la Dumnezeu. Nu ar trebui să trecem cu vederea acest lucru! Dumnezeu nu i-a dat capacitatea de a decodifica visele. Însă, printr-o continuă credincioșie, Dumnezeu a putut să îi ofere lui Iosif descoperiri speciale cu privire la visele pe care le dădea altora. Uneori, Dumnezeu nu îi înzestrea pe oameni în mod miraculos, ci îi folosește pe cei care se pun la dispoziția Lui.

Spre finalul pasajului biblic, observăm că Dumnezeu pregătește terenul pentru a oferi răspuns la rugăciunea încă nerostită. Ce Dumnezeu mare avem: Se pregătește să ne dea un răspuns, chiar dinainte ca să înălțăm rugăciunea!

Partea noastră în toate acestea este semnificativă. Noi trebuie să fim conștiințioși în cele mai mărunte sarcini care ni se dau – (1) ca să demonstrăm prin viața noastră că avem un caracter asemenea lui Dumnezeu și (2) ca să dovedim credincioșia lui Dumnezeu față de oameni, ca răspuns la credincioșia oamenilor față de El.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor ști că Dumnezeu prețuiește conștiințiozitatea în toate lucrurile, fie ele mici sau mari. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți că e important să facă tot ce pot mai bine pentru Dumnezeu. (*Nivelul emoțional*)
- Vor avea ocazia să se lase conduși de Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Credincioșia / conștiințiozitatea (caracterul)
- Devotamentul (curajul)
- Obstacole / încercări
- Relațiile sexuale

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Cereți-le adolescenților să alcătuiască, pe o tablă sau pe o coală mare de hârtie, o listă cu cele mai absurde sau mai mărunte sarcini pe care au fost nevoiți să le îndeplinească. Apoi să alcătuiască o altă listă cu cele mai plictisitoare sarcini pe care le-au avut vreodată de făcut. După completarea listelor, dați-le

șansa de a alege prin vot cea mai absurdă și cea mai plictisitoare sarcină. Oferiți-le mici cadouri celor care au propus sarcinile votate. Aduceți-i în față și rugați-i să răspundă la următoarele întrebări:

1. Povestește despre un rezultat pozitiv pe care l-ai obținut ca urmare a îndeplinirii acestei sarcini.
2. Ai mai repeta această sarcină?
3. Crezi că l-ai dat slavă lui Dumnezeu prin felul în care ți-ai îndeplinit sarcina?

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Nu-mi vine să cred ce mi-a dat de făcut! Mark era supărat că tatăl lui îl rugase să stea lângă mașina pe care o repara. Nu îi dădea voie să se atingă de motor; ba mai mult, nu îl lăsa să facă nimic, ci doar îi cerea sculele de care avea nevoie. Mark se simțea incapabil, inutil și era foarte supărat că tatăl lui nu avea încredere că putea face mai mult. De furie, Mark se prefăcea că nu aude ce îi cere tatăl lui. Nici tata nu se simțea în largul lui, cerându-i iar și iar aceleași scule. Apoi, când a avut nevoie de mușchii lui Mark pentru a ridica motorul de pe suport, Mark, de supărare, nu a mai auzit nimic.

După ce motorul a fost pus din nou la locul lui și mașina a pornit, tatăl a venit la el și i-a spus:

– Mark, am crezut că îmi poți arăta cât de capabil ești în lucrurile mici pe care ți le-am cerut. Dacă nu îți place să faci un anumit lucru, nu înseamnă că nu trebuie să îl faci așa cum trebuie. Aveam de gând să-ți dau ție mașina asta. Ba chiar îți găsisem un loc de muncă în oraș și ai fi putut merge la serviciu cu ea. Însă, după ce am lucrat cu tine, nu sunt sigur că îți pot permite să mă reprezinți în acea companie. Cred că voi mai păstra puțin mașina...

Mark a fost foarte afectat, dar a învățat o lecție bună. Orice sarcină este importantă. Dacă suntem conștiincioși în lucrurile mici, ni se poate încredința îndeplinirea lucrurilor mari!

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Relatarea biblică de săptămâna aceasta ne oferă un exemplu similar povestirii de mai sus. Iosif a fost conștiincios în lucrurile mici, lucruri care au condus la lucruri tot mai importante, cum ar fi ocuparea celui de-al doilea loc în conducerea Egiptului. Iosif ne arată cum trebuie să procedăm când ni se dă ceva de lucru.

Conștiinciozitatea noastră este o mărturie în favoarea caracterului lui Dumnezeu și ceea ce vom face cu lucrurile neînsemnate vom face și cu cele însemnate. Istoria lui Iosif ne reamintește că, indiferent de situația în care ne aflăm, ar trebui să îl onorăm pe Dumnezeu și să împlinim ceea ce El ne cere.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Care sunt cele mai impresionante părți ale pasajului?
- Ce ați descoperit nou?
- Subliniați versetele care vi s-au părut deosebit de importante.
- Ce decizii importante a luat Iosif pentru a-l rămâne credincios lui Dumnezeu?
- Ce alte opțiuni mai avea?
- Ce relevanță are această relatare pentru viața voastră?
- Prin ce se aseamănă viața voastră cu cea a lui Iosif?
- Care sunt deciziile capitale pe care trebuie să le luați pentru a rămâne credincioși lui Dumnezeu?

Context și precizări

Folosii următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Relatați-le în propriile dumnea-voastră cuvinte.

Istoria lui Iosif este veche. Ea conține toate elementele necesare unei narațiuni interesante, inclusiv intriga și trădarea. De asemenea, are un personaj principal al cărui comportament este, neîntrerupt, fără reproș. El este pus în circumstanțe extraordinare și totuși reușește să le depășească mereu. Chiar și în situația în care l-a adus soția lui Potifar, vedem că Iosif este un om integru:

„Iosif a suferit pentru integritatea lui, pentru că cea care l-a ispitit l-a acuzat de o nelegiuire murdară și din cauza ei a ajuns în închisoare. Dacă Potifar ar fi crezut acuzația pe care soția lui i-o aducea lui Iosif, tânărul evreu și-ar fi pierdut viața; însă modestia și corectitudinea ce îi caracterizaseră permanent comportamentul erau o dovadă a nevinovăției lui; cu toate acestea, pentru a salva reputația casei stăpânului lui, el a fost abandonat în dizgrație și sclavie.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 218, orig.)

După ce a fost aruncat în închisoare, Iosif rămâne un om integru, evidențându-se din nou în responsabilitățile ce le îndeplinea aici. Acest lucru ne reamin-

Secretele instructorului bine pregătit!

Importanța faptului de a fi cunoscut de grupă

Exemplele de mai sus și discuțiile din ghidul de instructori sunt menite a vă stimula creativitatea. Orice sugestie v-am oferi pălește în comparație cu ceea ce ați putea face personal împreună cu membrii grupei dumneavoastră. Nu repovestiți ilustrațiile oferite în ghid ca și cum v-ar aparține. Povestiți experiențele dumneavoastră, personale, care au legătură cu subiectul studiului.

În acest fel membrii grupei ajung să vă cunoască și să aibă încredere în instructorul lor, știind ce lucruri sunt importante pentru dumneavoastră. Puteți fi la fel de sincer ca și Iosif, pentru a îndeplini lucrarea la care Dumnezeu v-a chemat.

În concluzie, adolescenții sunt înzestrați cu capacitatea de a discerne adevărul de neadevăr. Dumnezeu v-a chemat să fiți instructor și e bine să vă păstrați personalitatea, iar membrii grupei vă vor aprecia pentru ceea ce sunteți.

tește de un alt om care a înțeles cât de important e să faci totul cât poți de bine în orice situație te afli. Filipeni 4:13 ne spune: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.” Aceasta era reacția lui Pavel în orice situație se afla. La fel ca Iosif, Pavel a fost întemnițat și a trebuit să învețe să-l slujească lui Dumnezeu și

acolo. Iosif a rămas credincios în responsabilitățile care i se dădeau și, de aceea, Dumnezeu l-a onorat. Pavel a făcut la fel, iar rezultatul a fost asemănător.

În Filipeni 4, Pavel ne spune că știe „secretul” mulțumirii. Poate că și Iosif îl cunoștea. Deși Iosif a trăit cu mult înaintea lui Pavel, ambii au reușit să afle secretul păcii și satisfacției sufletești, și anume deplina încredere în Dumnezeu.

În Scriptură mai există și alte exemple, dar poate că acești doi bărbați au înțeles, cel puțin pe perioada întemnițării, că viața nu îi are în centru pe ei, ci pe Dumnezeu. Cât de des ne trezim prinși de ideea că doar persoana noastră contează, când, de fapt, ar trebui să punem accent pe îndeplinirea cu conștiințiozitate a chemării de la Dumnezeu? Nu reușim să surprindem imaginea de ansamblu din cauza egoismului sau a micimii caracterului nostru. Imaginea pe care ar trebui să o vedem este cea a unui Dumnezeu care este interesat îndeaproape de fiecare aspect al vieții noastre. Ea rămâne o imagine a unui Dumnezeu care ne binecuvântează.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Dați-le membrilor grupei un cartonaș și rugați-i să noteze pe el o sarcină care trebuie să o îndeplinească săptămâna următoare. Poate fi ceva în legătură cu temele pentru școală sau cu sarcinile de serviciu. Rugați-i să-și scrie și numele și să vi le dea. Anunțați-i că săptămâna viitoare vă veți lua timp să discutați cu

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Ai putea să faci la fel?

Referința biblică: Geneza 42 – 50

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 21

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Aceasta este istoria reîntâlnirii lui Iosif cu familia lui. Este un pasaj biblic lung, iar punctul culminant se află în capitolul 45. Când frații lui sosesc în Egipt, Iosif se joacă puțin cu ei și astfel află că ei regretă cu adevărat faptul că l-au vândut ca sclav. Apoi, Iosif are de luat o hotărâre: să îi ierte sau să îi pedepsească? Îi era ușor să-i pedepsească, deoarece avea toată puterea din partea faraonului. Totuși, Iosif ajunge la concluzia că pedeapsa sau răzbunarea nu va fi niciodată la fel de dulce ca iertarea, pe care i-o arătase Dumnezeu și lui de atâtea ori.

Fiindcă îi rămăsese credincios unui Dumnezeu iertător, Iosif știa că fiii lui Dumnezeu au responsabilitatea de a ierta. El descoperă că frații lui regretă ceea ce făcuseră și își dorește să refacă relația cu ei cât mai curând posibil. Îi era dor de ei și mai ales de tatăl lui. Nu a vrut ca mândria sau pofta de răzbunare să împiedice refacerea familiei lui.

Când prezentați studiul de azi, nu uitați că fiecare avem de oferit iertare cuiva sau de primit iertare de la cineva. Deoarece toți ne aflăm în această situație, istoria lui Iosif ne adresează tuturor un apel și are o implicație practică pentru fiecare. Din acest studiu înțelegem că toți putem avea succes și un caracter puternic asemenea lui Iosif; e nevoie doar de străduința și de stăruința de a împlini voia lui Dumnezeu.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că iertarea, fie ea de dimensiuni mai mici sau mai mari, îi eliberează pe cei implicați. *(Nivelul intelectual)*

- Vor simți nevoia de a ierta și de a fi iertați. *(Nivelul emoțional)*
- Vor avea ocazia de a oferi iertare sau de a căuta să fie iertați. *(Nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Spiritualitatea
- Comunicarea
- Vinovăția
- Dumnezeu (existența unui Dumnezeu atotputernic)

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Dacă vreunul dintre membrii grupei nu are frați și nici surori, rugați-l să completeze exercițiul referindu-se la un prieten apropiat sau la o altă persoană cu care își petrece o mare parte din timp. Apoi puneți-le următoarele întrebări:

1. V-a fost ușor să găsiți lucruri care nu vă plac la persoana respectivă?
2. V-a fost ușor să găsiți ceea ce apreciați la ea?
3. Atitudinea voastră este, în general, pozitivă sau negativă în relația de zi cu zi cu persoana respectivă?

4. Cât de bine o cunoașteți? (A trăi alături de cineva și a cunoaște pe cineva cu adevărat sunt adeseori două lucruri diferite.)

Activități suplimentare

DA sau NU

- _____ Am un frate (o soră).
_____ Îl (o) iubesc mereu.
_____ Mă împac bine cu el (ea).
_____ Îmi place să fim împreună și să ne implicăm în activități.
_____ El (ea) nu mă supără și nu mă enervează niciodată.
_____ El (ea) nu-mi umblă niciodată prin lucrurile personale.

Iertarea

Deseori este greu să fii iertător, mai ales când vine vorba de membrii familiei. Gândiți-vă la o situație în care sora sau fratele v-a greșit și v-a fost dificil să îl iertați. Relatați întâmplarea în câteva propoziții și observați cât de mult timp a trecut până ați putut să îl iertați. Ba mai mult, poate că trebuie să îl iertați chiar acum.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Tim și Shannon erau frați. Unul dintre marile evenimente ale săptămânii era să meargă împreună cu tatăl lor la gogoșerie. Într-o zi, când tatăl lor intra să cumpere gogoși, Tim și Shannon au început să se certe. Cearta lua amploare și puteai auzi cuvinte ca „tu niciodată...” sau „eu niciodată...” repetate iar și iar. În final, Shannon l-a îmbrâncit pe Tom, care s-a lovit cu capul de geamul mașinii, iar el, la rândul lui, a făcut ceea ce ar face orice frate mai mic... a mușcat-o! Shannon a ieșit din mașină și a intrat în gogoșerie. Când a ieșit din magazin, tata era tare mânios!

Ajungând acasă, Tim a urcat direct în camera lui. După câteva minute, a venit mama și s-a oprit în pragul ușii, arătând foarte dezamăgită. Îl luă pe Tim în camera unde avea să fie judecat pentru ceea ce făcuse. Sora lui stătea pe canapea, părinții erau așezați pe scaune, iar el se afla în mijloc. I s-a cerut să spună că îi pare rău. A spus că îi pare rău, dar nu din toată inima! Shannon l-a iertat, dar nu din toată inima! Acești doi frați pur și simplu nu se puteau înghiți unul pe altul.

Le-a trebuit mult timp ca să își poată rezolva problemele. Când trăiești alături de cineva, ți se pare că îl cunoști bine. Dar, adeseori, tot ce face te calcă pe nervi. Merită să îți iei timp să îl ascuți cu atenție și să încerci să îl cunoști cu adevărat. Dar, mai important e să îl rogi pe Dumnezeu să te ajute să vezi imaginea de ansamblu și locul pe care persoana respectivă trebuie să îl ocupe în viața ta.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Iosif a făcut ceea ce Tim și Shannon nu au putut. El i-a ascultat cu atenție pe frații lui ca să afle ce era cu adevărat în sufletul lor. E adevărat că uneori pare că s-a purtat cu viclenie (a ascultat ce discutau între ei), însă și-a dorit să cunoască ce era în sufletul lor. Și noi putem să ne luăm timp să cunoaștem sufletul celor care ne înconjoară, ca să fim în stare să îi iubim și să îi iertăm la momentul potrivit.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Ați mai auzit până acum această istorisire?
- Ce versete din pasajul biblic de săptămâna aceasta vă erau necunoscute?
- Ați fi putut face ceea ce a făcut Iosif?
- Ce părere aveți despre reacția lui Iacov la cererea fiilor lui de a-l lua pe Benjamin cu ei în Egipt?
- Vă puteți identifica cu vreun personaj din această relatare? Cu cine și de ce?
- Identificați versetul sau pasajul care conține tema centrală a relatării.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Prezentați-le în cuvinte proprii.

Pasajul de săptămâna aceasta reprezintă deznoământul istoriei lui Iosif. Îl vedem pe acesta jucându-se cu frații lui pentru a le cunoaște sufletul. Poate că pare crud, dar pentru el era necesar să le cunoască inima. Ar fi fost simplu pentru el să nu-și dezvăluie niciodată identitatea. Totuși, Iosif și-a dorit să-și refacă familia când a aflat de devotamentul fraților lui față de tatăl lor, Iacov, față de fratele lor mai mic, Beniamin, și față de Dumnezeu.

În relatarea despre Iosif, redarea atmosferei din Egipt stârnește întotdeauna interesul. Ea pregătește terenul pentru Moise și pentru exodul de mai târziu, dar aici egiptenii nu sunt prezentați negativ. Mai degrabă, ei sunt prezentați ca fiind oameni inteligenți, dornici să asculte de cei cu un caracter exemplar (vezi Iosif și interpretarea viselor). De asemenea, ei par să-i trateze pe evrei cu bunăvoință, în special pe Iacov și pe familia acestuia.

Tema dragostei filiale sau cea a dragostei frățești este abordată și ea în acest capitol. Iubirea lui Iosif pentru frații și familia lui era copleșitoare, în ciuda trecutului relației lor. Iosif îi îngăduise lui Dumnezeu să îndepărteze din caracterul său orice urmă a dorinței de a păstra resentimente sau de a se răzbuna.

De asemenea, trebuie subliniat faptul că profeția este o altă temă abordată aici. Este evidențiată capacitatea lui Dumnezeu de a vedea dincolo de vâlul timpului. În pasajele de săptămâna aceasta, visele sunt împlinite. Până și visele din copilăria lui Iosif, care făceau aluzie la poziția la care va ajunge, își

găsesc împlinirea. Noi îi slujim unui Dumnezeu puternic, care răspunde la rugăciunile lui Iacov înălțate pe vremea când Iosif era doar un copil impulsiv, dornic să fie sincer în ceea ce privește mesajul primit de la Dumnezeu. Iosif a rămas mereu un om de caracter, iar datorită statorniciei lui a avut numai de câștigat în viață.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Acordați-le membrilor grupei câteva clipe (două sau trei minute) în care să-și revizuiască viața, pentru a descoperi dacă au vreo persoană pe care trebuie să o ierte sau dacă trebuie să ceară iertare cuiva. Apoi rugați-vă împreună să caute iertare și să fie oameni de caracter. Subliniați faptul că noi îi putem permite lui Dumnezeu să ne ajute să ne asemănăm cu Iosif, ca răspuns la marea Sa milă față de noi, și că iertarea și integritatea pot deveni principiile noastre de viață.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Ce rol joacă iertarea în viața noastră? Mai ales în relațiile noastre cu frații, surorile și părinții noștri, ne vine greu să îi iertăm și să ne cerem iertare. Poate din cauza faptului că devenim prea familiarizați cu ei sau poate pentru că uneori suntem prea egoiști. Uneori avem profunde resentimente față de cei care ne sunt foarte apropiați. Uneori este greu să fii frate sau soră,

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

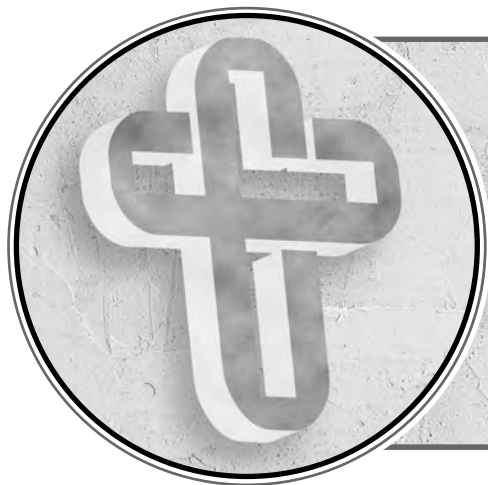
- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Văd, aud și cunosc

Referința biblică: Exodul 1 – 4

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 22

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Istoria chemării lui Moise și a făgăduinței lui Dumnezeu de eliberare ne descoperă compasiunea lui Dumnezeu, metodele Sale de salvare și umilința necesară pentru a fi slujitorul Său. În ceea ce privește compasiunea lui Dumnezeu, observăm că El vede, aude și cunoaște suferințele poporului Său. De multe ori, oamenii, chiar eroii din Biblie, au strigat la El, întrebându-L dacă le cunoaște necazurile. Însă noi avem asigurarea că El știe tot ce se petrece. Lui îi pasă chiar și de o vrabie care cade la pământ (Matei 10:29).

Însă Dumnezeu, în mila Sa, nu numai că observă răul; durerea pe care o simte Îl determină să și acționeze. Modul în care acționează nu este întotdeauna ușor de înțeles. Eliberarea Sa vine în multe forme. Poate că uneori nu este ceea ce ne-am dorit, însă putem fi siguri că Dumnezeu acționează spre binele nostru. Moise a încercat să îi elibereze pe israeliți prin uciderea unui om, dar nu aceasta era calea lui Dumnezeu. Singurul mod prin care Îl putem ajuta pe Dumnezeu este să facem ce ne cere. Însă pentru aceasta e nevoie de umilință. Trebuie să avem încredere că metoda lui Dumnezeu de eliberare este cea mai bună; trebuie să ne încredem în salvarea oferită de El.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege metodele prin care Dumnezeu îi eliberează pe oameni. *(Nivelul intelectual)*
- Vor avea încredere că Dumnezeu face tot posibilul pentru a-i ajuta. *(Nivelul emoțional)*

- Vor vorbi cu Dumnezeu având în vedere faptul că El le cunoaște inima. *(Nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Mânia
- Umlința / modestia
- Idolatria
- Politică

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Discutați cu membrii grupei ținând cont de motivele pentru care au dat respectivele răspunsuri. De asemenea, nu uitați să căutați modalități pozitive de a interveni în anumite situații, modalități prin care „opresorul” să fie și el „eliberat”.

Mai jos vi se oferă o sugestie pentru deschiderea discuțiilor.

Exprimați-vă acordul sau dezacordul

Cereți-le membrilor grupei să își exprime acordul sau dezacordul față de următoarea afirmație și să explice de ce sunt sau nu de acord cu ea.

„Uneori lui Dumnezeu îi pasă; alteori nu. De aceea, uneori face minuni; iar alteori nu.”

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Între anii 1948 și 1994, în Africa de Sud guvernul impusese apartheidul – o politică de segregare rasială. În cadrul acestei politici, rasele erau împărțite, prin lege, în tipurile: alb, negru, indian și metis și fiecare tip locuia în zone delimitate și avea instituții proprii. Ca rezultat, persoanele care nu aparțineau rasei albe nu puteau, chiar dacă locuiau de fapt într-o zonă populată de albi, să voteze sau să aibă vreo altă influență, drepturile lor fiind restrânse la zonele de negri, îndepărtate și sărăcicioase, în care poate nu ajungeau niciodată.

A fost o perioadă caracterizată de un teribil rasism. Nelson Mandela, un african născut în Umtata, Transkei, a vrut să elibereze Africa de Sud de sub opresiunea guvernului alb separatist. El a devenit avocat și a participat la înființarea unui partid politic numit CNA (Congresul Național African) care se opunea apartheidului. În timpul luptei lui Nelson Mandela împotriva apartheidului, CNA și adepții acestuia au fost supuși unui tratament violent din partea guvernului. Nelson Mandela a luat decizia ca CNA să recurgă, de asemenea, la forță și, în aceeași măsură, la influența politică pentru a-și atinge scopul. Luptele și violența au luat amploare și, ca rezultat, Nelson Mandela și adepții lui au fost trimiși la închisoare pentru încercarea de a înlătura politica de apartheid. După 27 de ani, Nelson Mandela a fost eliberat din închisoare și era un alt om. S-a alăturat iar partidului politic pe care l-a înființat, a candidat pentru președinție și, de data aceasta, în 1994, a devenit primul președinte al Africii de Sud ales prin vot liber.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Istoria lui Nelson Mandela și a felului în care a condus populația de culoare la libertate în Africa de Sud se aseamănă în multe aspecte cu istoria lui Moise și a eliberării evreilor. Credeți că Dumnezeu cunoștea opresiunea la care era supusă populația Africii de Sud? A venit El în ajutorul sud-africanilor? Este încurajator să știm că Dumnezeu încă mai acționează și azi. În timp ce vom analiza pasajul biblic, gândiți-vă cum ar fi să experimentăm eliberarea lui Dumnezeu într-un mod la fel de minunat.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- De ce credeți că l-a trimis Dumnezeu pe Moise timp de 40 de ani în pustie înainte de a-l trimite să elibereze poporul Israel din Egipt?
- Cum credeți că s-au simțit israeliții în vreme ce așteptau ca Dumnezeu să îi elibereze? Poate că aveau impresia că Dumnezeu îi uitase.
- Israelii au trebuit să îndure mulți ani de suferințe înainte de a fi eliberați. De ce credeți că Dumnezeu îi lasă pe oameni să aștepte uneori atât de mult?
- Vă trimite această relatare cu gândul la a Doua Venire? Găsiți asemănările.
- Când a luat Dumnezeu aminte la suferințele israeliților? (Evident, pe când erau încă sclavi.) Ce aplicație are acest lucru la situația noastră? Când Își aduce El aminte de noi? Dacă suntem sclavii unui păcat, înseamnă că lui Dumnezeu nu-i va păsa de noi decât atunci când vom scăpa de acel păcat?
- Moise a vrut să-i elibereze pe israeliți și l-a omorât pe egiptean. Este just să încalci în vreo circumstanță Legea lui Dumnezeu pentru a obține un lucru care, pe termen lung, este bun? Moise a justificat uciderea egipteanului prin faptul că, în acest mod, israeliții aveau să fie liberi. Gândiți-vă la o situație din viața voastră în care ați justificat un lucru rău pentru a obține un lucru bun.
- Cum credeți că s-a simțit Moise când a fugit de faraon? O zicală spune că „pasărea care și-a rupt o aripă, nu va mai zbura niciodată la fel de sus.” Aplicați această zicală la Moise și la voi. Credeți că Dumnezeu mai acordă o a doua șansă celor care au eșuat prima dată? Ce deosebiri există între prima și a doua șansă?
- Dumnezeu le dăduse israeliților o făgăduință a eliberării doar pentru faptul că El îi iubea. Și noi avem o făgăduință; ce sentimente vă inspiră ea?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

Istoria lui Moise și făgăduința eliberării evreilor ne descoperă în esență caracterul lui Dumnezeu. În același timp, ea conține o multitudine de simboluri cristologice. Din aceste motive, putem considera modul în care Dumnezeu i-a tratat pe israeliți drept o ocazie

de a înțelege mai bine modul în care Dumnezeu lucrează cu noi. Elementele care ne ajută să înțelegem aceste lucruri mai bine sunt: (1) tipul de captivitate în care ne aflăm; (2) faptul că Dumnezeu ne cunoaște situația și motivația preocupării Sale; (3) natura acțiunilor lui Dumnezeu în favoarea noastră.

1. Israelii au fost captivi în Egipt timp de aproape 400 de ani. Din nefericire, un nou faraon, care nu îl cunoscuse pe Iosif (Exodul 1:8), le-a supus pe rudele și urmașii acestuia sclaviei. Această relatare se aseamănă cu istoria omeniirii. Adam și Eva, care odată erau stăpânii întregului pământ, erau liberi și fericiți sub conducerea lui Dumnezeu. Din nefericire, conducerea a ajuns pe mâna Diavolului. Atunci a început sclavia păcatului. Însă Dumnezeu vrea să ne scape de sub stăpânirea Diavolului; de aceea, L-a trimis pe Fiul Său.
2. Caracterul lui Dumnezeu, așa cum ne este el descoperit în relatarea biblică de săptămâna aceasta, este cel al unei ființe ce cunoaște îndeaproape suferințele bărbaților, femeilor și ale copiilor. Preocuparea lui Dumnezeu este generată de strigătul și gemetele agoniei poporului Israel, din cauza opresiunii la care era supus. Suferința israeliților și cruzimea egiptenilor activează dorința lui Dumnezeu de a face dreptate. Dorința Sa de a restabili normalitatea în relațiile de inegalitate este evidentă în toată Biblia. Gândiți-vă la învățăturile

lui Hristos referitoare la bogățiile câștigate prin nelegiuire, la Predica de pe Munte, la modul în care i-a tratat pe cei ce erau considerați necurați sau la învățătura Sa privitoare la relația dintre soț și soție. Dumnezeu consideră că suferința umană există, în mare parte, din cauză că unii oameni le atribuie semenilor lor prea puțină valoare. Apăsarea pe care o vede Dumnezeu constituie motivul principal pentru care El își manifestă compasiunea. Durerile noastre de azi reprezintă un motiv suficient ca să-l fie milă de noi. Oprimarea pe care o exercită cel rău asupra noastră constituie motivul pentru care El vrea să ne elibereze.

3. În natura intervențiilor lui Dumnezeu din acest pasaj biblic apar o mulțime de simboluri cristologice. Eliberarea poporului lui Dumnezeu trebuia realizată într-o manieră în care să fie disprețuită mândria omenească; eliberatorul trebuia să conducă asemenea unui păstor umil (vezi *Patriarhi și profeți*, pag. 251). Această metodă de eliberare ne descoperă ce este necesar pentru ca noi să fim eliberați; trebuie să umblăm în umilință alături de Dumnezeu (vezi Mica 6,8). Această umilință este în totală opoziție cu mândria manifestată de Moise când l-a ucis pe egiptean. În același timp, trebuie să avem încredere în providența lui Dumnezeu și în făgăduințele Sale că îi va salva pe cei ce vin la El.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Uneori, lucrurile nu sunt nici albe, nici negre. Pentru a deschide o dezbatere pe un asemenea subiect, puteți utiliza un chestionar. În acest fel, membrii grupei vor avea ocazia să își exprime opiniile față de subiectul propus pentru discuție. Iată mai jos un exemplu potrivit pentru studiul de săptămâna aceasta.

Scrieți pe o tablă cele trei perechi de afirmații de mai jos, împreună cu scara de apreciere. Cereți-le membrilor grupei să aleagă numărul care reflectă cel mai bine părerile lor.

Dumnezeu are totul sub control.
Noi avem totul sub control.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Dumnezeu va reface totul chiar acum.
Dumnezeu va reface totul la a Doua Venire.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Dumnezeu vrea să avem încredere în El.
El vrea să avem încredere în noi înșine.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Pe baza acestui chestionar, discutați despre diversele atitudini față de intervenția lui Dumnezeu în lumea contemporană.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Rugați-i pe membrii grupei să alcătuiască o listă cu trei persoane pentru mântuirea cărora vor să se roage săptămâna aceasta și să adauge propriul nume la sfârșit. Apoi să alcătuiască încă o listă cu ceea ce pot face pentru a lucra împreună cu Dumnezeu la mântuirea acelor persoane și a lor înșile.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

În această relatare biblică, Dumnezeu face trei promisiuni:

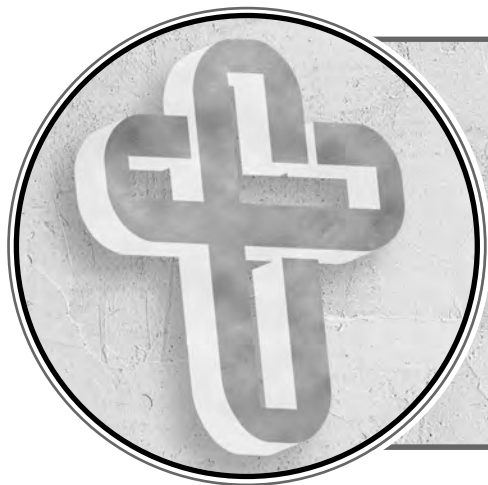
1. Văd, aud și cunosc!
2. Voi fi cu voi!
3. Vă voi scoate din Egipt; vă voi elibera!

Pentru a împlini aceste promisiuni, Dumnezeu ne cere un singur lucru – să avem încredere în El și să ne supunem Lui.

Dumnezeu este același azi ca și în vremea lui Moise, iar făgăduințele Sale față de fiecare dintre noi sunt aceleași. Hristos ne-a reamintit toate aceste făgăduințe. Să fim deci recunoscători, să ne rugăm și să așteptăm cu nerăbdare să fim eliberați de Dumnezeu.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 22 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Sângele Mielului

Referința biblică: Exodul 12

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolele 23 și 24

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Pasajul despre Paște este o prezentare a Planului Mântuirii prin simboluri, cu referire la subiecte cum ar fi neprihănirea prin credință și sângele Mielului. Aceste două concepte reprezintă fundamentul studiului de săptămâna aceasta. În urma acestui studiu, membrii grupei:

1. Vor recunoaște din toată inima valoarea sângelui, adică viața lui Hristos.
2. Vor înțelege că sângele devine eficient pentru ei doar când, prin ascultare și acceptare, este primit personal.
3. Vor ști ce efect va avea primirea sângelui asupra vieții personale: curățirea, iertarea și refacerea.

Aceste trei idei vor fi ilustrate în relatarea biblică prin jertfa Mielului, prin necesitatea de a unge ușorii cu sânge și prin măsurile luate de Dumnezeu în favoarea acelor care au uns cu sânge ușorii casei lor. Există riscul sublinierii exagerate a importanței primirii sângelui. Deși acest lucru este foarte necesar, nu uitați să subliniați harul și iubirea lui Dumnezeu care ne-a oferit sângele Său.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege ce rol are sângele Mielului în viața lor. *(Nivelul intelectual)*
- Își vor exprima recunoștința față de Dumnezeu, care S-a jertfit pe Sine. *(Nivelul emoțional)*
- Vor răspunde prin primirea sângelui Mielului în viața lor. *(Nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Răzvrătirea
- Marea luptă (punct de doctrină # 8)
- Sărbătorile (în Biblie)

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Această activitate are ca scop punerea tinerilor în fața unei dileme. Se urmărește ca ei să își dea seama că orice lucru, dacă nu poate fi întrebuițat, este inutil. Comparați cadourile inutile cu cele utile și ilustrați astfel nevoia de a primi și de a întrebuița sângele lui Hristos în viața lor.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Iată povestea lui Chris, a lui Norman și a lui Busiswe, trei studenți la teologie de la Colegiul Helderberg, Africa de Sud, care au participat la tabăra de teologie din 2003. Tabăra avea loc pe coasta de vest a Africii de Sud, la o distanță de aproape 80 de kilometri de Golful Elands.

Golful Elands se întâmplă să fie unul dintre cele mai grozave locuri pentru surfing. Așa că, în vreme ce

alți studenți la teologie își puneau în bagaj Biblia și sacii de dormit, Chris, un iubitor al surfingului, își puneau în bagaj placa de surf. Duminică dimineață, în aceeași sală în care dormiseră noaptea precedentă, în vreme ce toți studenții erau la devoțional împreună cu unul dintre profesori, Chris, Norman și Busiswe au luat hotărârea să facă o încercare.

Norman și Busi s-au furișat afară din sală și s-au urcat în mașina lui Busi, asteptându-l cu motorul pornit pe Chris, care trebuia să scoată placa de surf de sub pat, fără să fie observat. Din nefericire, el nu a fost suficient de precaut și toți cei 30 de studenți l-au văzut cum se strecura pe ușă cu placa de surf ce îi apăruse dintr-odată sub braț. Chris sări în mașină și cei trei porniră în viteză.

După ce au parcurs cam 50 de metri, și-au dat seama că nu știau exact cum să ajungă în acel loc minunat pentru surfing. Așa că și-au continuat drumul până au ajuns la o benzinărie. Acolo, i-au cerut îndrumări supraveghetorului, care le-a dat câteva indicații, însă nu părea prea sigur pe el. Au plecat așadar cu indicațiile primite, puțin mai veseli, crezând că se îndreaptă în direcția cea bună, iar Chris apăsa pe accelerație, nerăbdător să ajungă mai repede.

Când însă au ajuns la o șosea neasfaltată, au încetinit, deoarece drumul devenea tot mai accidentat, iar BMW-ul se zgâlțâia din toate încheieturile. Au fost nevoiți să decidă dacă să meargă sau nu mai departe. Au hotărât să verifice informațiile primite până atunci.

Cum poți afla dacă poți să faci surfing pe coasta Africii de Sud când te afli pe un drum prăfuit într-o zonă necunoscută? Norman avea un văr care făcea surfing și care locuia în Cape Town, așa că l-a sunat. Acesta i-a recomandat să discute cu alte trei persoane, iar după o jumătate de oră de discuții la telefon, încă nu știau nici măcar dacă era apă sărată în Elands.

S-au întors din drum nefericiți. Au ajuns în tabără după două ore, imediat după masa de prânz, când profesorii erau pregătiți să-i mustre. Coborând din mașină, Norman întinse mâna sub banchetă, ca să-și ia portmoneul, și găsi o carte. Era cartea pe care o cumpăraseră Chris cu o lună sau două în urmă. Titlul ei era *Două zone din Africa de Sud potrivite pentru surfing*. Au deschis la pagina despre Golful Elands. Era o hartă frumoasă și îndrumări cu privire la modul în care puteai să ajungi acolo, însă nu au găsit menționat niciun drum neasfaltat. Mai era oferit și un număr de telefon la care puteai apela pentru a-ți împărtăși impresiile despre surfing!

Erau atât de supărați pe ei înșiși! Dacă ar fi știut că au cartea aceea ce conținea toate informațiile atât de necesare, situația ar fi fost cu totul alta!

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Cei trei tineri din ilustrația alăturată ar fi avut mult de câștigat dacă ar fi știut că au la ei o hartă. Tot la fel, israeliții au avut mult de câștigat – fiind chiar salvați – fiindcă li se spusese despre sângele mielului și fiindcă au făcut întocmai ce li se spusese. Citiți relatarea despre Paște și gândiți-vă la sângele lui Hristos vărsat pentru noi și la rolul pe care îl are în mântuirea noastră.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Ce credeți că înseamnă să ungi ușa inimii cu sângele lui Hristos?
- Ce rol are sângele lui Hristos? (Vezi rubrica *Repere*.)
- Ce sentimente credeți că aveau cei care sacrificau mielul fără cusur care trăise alături de ei?
- Cum v-ați simți dacă ați jertfi un miel, dar nu ați unge ușa cu sângele lui?
- Deși cea din urmă plagă nu intrase încă în acțiune, poporul lui Dumnezeu trebuia să urmeze instrucțiunile primite; israeliții au acționat prin credință. În ce aspecte ne învață Dumnezeu să acționăm prin credință?
- Ce ar însemna pentru voi ca Dumnezeu să vă elibereze și să vă ducă în Țara Făgăduinței acum?
- Israelitilor li s-a spus să mănânce Paștele îmbrăcați și încălțați, gata de plecare. De ce credeți că le-a dat Dumnezeu o astfel de poruncă și ce aplicație are ea la modul în care suntem izbăviți din robia păcatului?
- În relatarea biblică ni se spune că „poporul s-a plecat și s-a închinat până la pământ” (Exodul 12:27). De ce au reacționat așa? Primiseră doar o făgăduință și nimic nu se schimbă încă! V-ați plecat vreodată și v-ați închinat înaintea lui Dumnezeu pentru că ați primit o făgăduință? Dacă nu, de ce?
- În acest pasaj biblic, israeliții sunt îndemnați să îi învețe pe copiii lor de ce țin ei această sărbătoare. Explicația trebuia să fie aceea că

Dumnezeu i-a eliberat din robia egipteană. Ați întrebat vreodată pe cineva de ce participă la Cina Domnului? (Vezi rubrica *Știai că?*) Ce răspuns ați primit?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

Istoria sărbătorii Paștelui ne oferă ocazia de a medita profund asupra naturii mântuirii. Luați în considerație următoarele aspecte:

1. Sângele care mântuiește vine de la mielul de jertfă. În poruncile privitoare la Paște, sângele de miel uns pe tocul ușii este singura cerință impusă pentru salvarea israeliților. Ideea este aceea că nu există merite în casă sau în tocul ușii care să conteze pentru salvare, ci meritele stau numai în sângele mielului. De aici învățăm că acceptarea sângelui lui Hristos pentru mântuire este o necesitate absolută.
2. Sângele mântuitor trebuie aplicat pe ușa inimii noastre. Din moment ce mielul a fost jertfit, trebuie să acționăm prin credință și să ascultăm de Dumnezeu, care ne-a arătat cum să primim acest sânge mântuitor. Încă o dată nu se pune preț pe meritele personale, ci, dimpotrivă, pentru a ne bucura de beneficiile sângelui, trebuie să îl acceptăm ca pe un dar.
3. Sângele produce schimbări în viața noastră. Sângele, odată primit în viață, oferă iertare, curăță și reface. Vezi rubrica *Repere*, care cuprinde versete biblice referitoare la acest subiect. Doar datorită faptului că Dumnezeu

ne-a dat acest sânge, putem să îi îngăduim să lucreze în noi iertarea, curățirea și refacerea.

Alte idei interesante

Exodul 12:12-30 – A zecea plagă

„Sărbătoarea regală egipteană. E posibil să fi existat o trimitere la această renumită sărbătoare egipteană numită Sed, care simboliza reînnoirea autorității faraonului. Cu ocazia acestei sărbători, toți zeii declarau că faraonul este conducătorul; în schimb, acum, ca rezultat al plăgilor, toți zeii trebuie să recunoască faptul că Yahweh este Domnul – urmând nu o nouă încoronare, ci o recunoaștere a puterii Sale veșnice. Cu ocazia sărbătorii Sed, faraonul își demonstrează puterea de stăpânitor trecând prin țară (în mod simbolic) după bunul plac. Domnia faraonului este batjocorită, în timp ce domnia lui Yahweh este afirmată cu putere, fiindcă Dumnezeu trece prin țară pentru a-și întemeia domnia prin intermediul acestei plăgi.” – *Bible Background Commentary (Comentariu biblic contextual)*; © 2000 by John H. Walton, Victor H. Matthews and Mark W. Chavalas. Database © 2006 WORDsearch Corp.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Putem desprinde din pasajul biblic de săptămâna aceasta trei idei utile. Acestea sunt: prețul sângelui jertfit, ce trebuie făcut cu acest sânge și rolul sângelui

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

pentru cei care îl aplică pe ușa inimii lor. Pentru încheiere, împărțiți grupa în trei. Cereți fiecărei grupe să scrie o rugăciune sub forma unei scrisori: (1) Prima să-l scrie o scrisoare lui Dumnezeu în care să-l mulțumească pentru că Și-a oferit sângele ca plată pentru răscumpărarea noastră; (2) a doua să scrie o scrisoare în care să accepte sângele lui Hristos cu umilință și pocăință; (3) a treia să scrie o scrisoare în care să-l mulțumească lui Dumnezeu pentru ceea ce poate face sângele Mielului în viața noastră. (Vezi rubrica *Repere*.)

Odată realizate cele trei scrisori, strângeți-le și citiți-le. Dacă e posibil, faceți copii pentru ca fiecare membru să le poată păstra.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Dumnezeu ne-a dat sângele Său, prin harul și iubirea Sa.

Trebuie să primim acest sânge în viața noastră, cu recunoștință și pocăință, fiindcă el ne oferă iertare, curățire și refacere.

Acceptarea sângelui lui Hristos ne va transforma în oameni plini de bunătate.

Secretele instructorului bine pregătit!

Uneori se poate dovedi util să îi întrebați pe membrii grupei dacă sunt sau nu de acord cu o afirmație. Acesta este un exercițiu simplu ce îi atrage în discuție, din moment ce toți își doresc să știe ce gândesc ceilalți. Însă, atunci când conduceți această activitate, trebuie să aveți multă grijă când îi cereți unuia dintre participanți să își exprime public părerea personală, în cazul în care acesta se expune la ridiculizare. În multe situații, este suficient să le puneți întrebări fără să le cereți un răspuns public. Iată mai jos o activitate simplă potrivită pentru studiul acesta:

DA sau NU

1. Pentru a fi bogat trebuie doar să ai mulți bani în contul bancar.
2. Pentru a fi bogat cu adevărat trebuie să cheltuiști banii din contul tău bancar.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 23 și 24 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Sclavi fugari

Referința biblică: Exodul 12:34-51; 13 – 15
Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 25

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Istoria israeliților traversând Marea Roșie simbolizează istoria omenirii în câteva aspecte distincte. Mai întâi, reprezintă istoria mântuirii. Dumnezeu vine să-Și mântuiască poporul și să-l elibereze din sclavie.

De asemenea, este istoria tendinței omenirii de a pendula între credință și îndoială. Răscumpărarea oferită de Dumnezeu sclavilor evrei este deosebit de impresionantă. Israelii au fost martorii oculari ai puterii uimitoare a lui Dumnezeu, care a despărțit Marea Roșie ca ei să poată trece prin mijlocul ei în siguranță. Dumnezeu îi conducea ziua printr-un nor, iar noaptea printr-un stâlp de foc. Faptul că Dumnezeu era alături de acest popor a fost clar de la bun început. Cu toate acestea, în ciuda prezenței lui Dumnezeu, israeliții L-au pus repede pe Dumnezeu la îndoială și au ajuns să îi critice pe Moise și pe Aaron. Cât de nestatornic este sufletul omenesc!

În al treilea rând, această relatare ne aduce la cunoștință lucruri legate de închinare. Cântarea de eliberare din Exodul 15 reprezintă una dintre cele mai profunde exprimări ale dorinței de a aduce închinare. Cu adevărat, aceasta este cântarea fiecărei ființe omenesci, fiindcă noi toți suntem păcătoși și avem nevoie disperată de harul lui Dumnezeu.

În cele din urmă, această istorie ne vorbește despre dragostea nepieritoare a lui Dumnezeu față de poporul Său. Așa cum a manifestat răbdare cu poporul Său din vechime, El va avea aceeași îndelungă răbdare față de biserica Sa. Istoria israeliților traversând Marea Roșie ne ajută să ne cunoaștem identitatea ca biserică. Astăzi, noi suntem mireasa Sa, pentru care a murit ca să o salveze.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla despre istoria mântuirii, adică despre modul în care Dumnezeu a venit să salveze un popor nerecunoscător, care nu merita mila Sa. (*Nivelul intelectual*)
- Își vor da seama ce înseamnă rebeliunea oamenilor și vor observa provocările cu care se confruntă Dumnezeu în relația Sa cu oamenii. (*Nivelul emoțional*)
- Vor avea ocazia de a decide dacă să accepte sau nu mila lui Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Credința
- Închinarea
- Mântuirea / experiența mântuirii (punct de doctrină # 10)
- Identitatea ca biserică

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Împărțiți grupa în cinci echipe și dați-le una dintre cele cinci situații de la rubrica *Ce părere ai?* Acordați-le câteva minute pentru a-și formula un răspuns

coerent, apoi cereți-le să-și imagineze că situația abordată ar constitui cea mai mare provocare pentru credința unui adolescent.

O altă posibilitate ar fi să formați perechi și să îi rugați pe participanți să discute despre prima persoană care le vine în minte atunci când se gândesc la credință. Dați-le câteva sugestii prin următoarele întrebări:

- De ce credeți că această persoană întruchi-pează credința?
- Ce experiențe i-au întărit credința?
- Ce ați învățat de la această persoană în ceea ce privește încrederea în Dumnezeu?
- Numiți o trăsătură de caracter a acestei persoane pe care v-ați dori să o aveți și voi.

La încheierea discuției pe perechi, grupa poate discuta despre asemănările dintre persoanele care au fost descrise în activitatea pe perechi. Subliniați împreună elementele comune.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Pe Internet circulă următoarea povestire despre credință: Este vorba despre o comunitate mică de la poalele Munților Great Smokies. Se spune că membrii construiseră o nouă biserică pe o bucată de pământ donată de unul dintre membrii. Cu zece zile înainte de inaugurare, șeful de șantier îl informă pe pastor că parcarea nu era corespunzătoare cu mărimea bisericii. Dacă suprafața destinată parcării nu era dublată, nu aveau cum să întrebuițeze noua biserică. Din nefericire, se folosise și ultimul metru de pământ donat, cu excepția suprafeței în pantă de pe muntele din apropiere. Pentru a extinde locul de parcare, trebuiau să mute muntele.

Fără teamă, pastorul a anunțat că, duminica următoare dimineața, dorea să se întâlnească cu toți membrii care aveau o credință „care poate să mute munții”. Îi invită pe toți la rugăciune pentru ca Dumnezeu să dea la o parte muntele și să asigure banii necesari pentru pavarea locului de parcare, înainte de serviciul divin de consacrare, care urma să aibă loc într-o săptămână.

La ora stabilită, 24 dintre cei 300 de membri ai bisericii s-au adunat pentru rugăciune. S-au rugat aproape trei ore. La ora 10, pastorul spuse ultimul amin.

– Inaugurarea va avea loc duminica următoare, așa cum am stabilit – spuse pastorul, ca să-și încurajeze membrii. Dumnezeu nu ne-a părăsit niciodată și eu cred că și de data aceasta ne va asculta.

A doua zi dimineața, pe când lucra în biroul său, pastorul a auzit un ciocănit puternic la ușă. La încuviințarea lui, a intrat un șef de șantier și și-a luat casca de pe cap.

– Scuzați-mă, domnule. Vin din partea Companiei de Construcții Acme din districtul vecin. Intenționăm să construim un mall uriaș. Avem nevoie de pământ de umplere. Ați dori să ne vindeți o parcelă de pământ din muntele din spatele bisericii? Vă plătim tonele de pământ pe care le luăm și, în plus, pavăm întreaga zonă gratuit – dacă ni-l dați chiar azi. Nu putem continua construcția până nu umplem anumite zone cu acest pământ, care trebuie să se taseze bine.

Mica biserică a fost inaugurată duminica următoare, așa cum se stabilise, și avea mult mai mulți membri cu o „credință care poate să mute munții” decât săptămâna precedentă! (Autor necunoscut. Preluată de pe site-ul www.servingthelord.com/Miracles/faith.htm)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Luați în considerație următoarele întrebări: Au astfel de minuni ca rezultat credință? Sau credința are ca rezultat astfel de minuni? Ideea sugerată este că, atunci când pășim prin credință și când acționăm pe baza convingerii că Dumnezeu va muta muntele, ce urmează este adesea ceea ce mulți ar numi o „minune”. Dar, dacă nu am fi acționat niciodată pe baza credinței, minunea nu ar fi avut loc.

În cazul israeliților, ar fi despărțit Dumnezeu Marea Roșie dacă Moise nu ar fi ridicat toiagul? E posibil ca minunile asemănătoare despărțirii Mării Roșii să aibă loc fiindcă avem suficientă încredere în Dumnezeu, încât să facem saltul credinței?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei rubrica *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Ce vă surprinde cel mai mult în această relatare?
- Cum putem cunoaște voia lui Dumnezeu? Dumnezeu i-a condus pe israeliți afară din Egipt printr-un nor și printr-un stâlp de foc; astfel, pentru ei era ușor de recunoscut modul în care erau călăuziți. V-ați dorit vreodată ca Dumnezeu să vă arate mai clar voința Sa cu privire la viața voastră? Deși de obicei nu Își

descoperă voia prin intermediul norilor sau a focului, El este totuși interesat să ne călăuzească. Cum își face El cunoscută voia azi?

- Cum puteți explica Exodul 14:4 unde Dumnezeu spune: „Eu voi împietri inima faraonului”? Aflați din comentariile biblice cum au tratat acest text dificil unii cercetători.
- Meditați la răspunsul dat de Moise mulțimii nemulțumite, din Exodul 14:13,14. În lumina acestei declarații de credință, nu e de mirare că Moise se află printre marii oameni ai credinței din Evrei 11. Compară relatarea din Exodul 14 cu cea din Evrei 11:23-29. Ce ar însemna să avem azi credința lui? La ce riscuri ne-am expune?
- Care este azi „oastea faraonului” ce ne împiedică să îl urmăm pe Dumnezeu? Cum putem apela la puterea lui Dumnezeu pentru a învinge această armată ce ne amenință cu distrugerea?
- La scurt timp după eliberarea israeliților de către faraon, Biblia ne spune că „Moise a pornit pe Israel de la marea Roșie. Au apucat înspre pustia Șur; și, după trei zile de mers în pustie, n-au găsit apă... Poporul a cârtit împotriva lui Moise, zicând: «Ce avem să bem?»” (Exodul 15:22-24). Vi s-a întâmplat vreodată ca după o experiență înălțătoare să treceți printr-o vale a descurajării? De ce credeți că se întâmplă acest lucru? Cum de uitau israeliții atât de repede modul în care îi călăuzise Dumnezeu?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

1. Metoda lui Dumnezeu de a-i conduce pe israeliți printr-un nor și printr-un stâlp de foc făcea aluzie la un obicei cunoscut în lumea antică. Printre perși și greci exista o practică obișnuită de semnalizare cu foc și fum. Potrivit cu un papirus bine-cunoscut, conducătorul unei armate egiptene este numit „flacăra în întuneric deasupra capetelor soldaților lui”. În mod asemănător, Domnul a folosit focul și norii pentru a demonstra că este conducătorul oștii Sale (vezi Exodul 15:3,6). (Sursa: *Barnes' Notes, Electronic Database, Copyright © 1997 by BibleSoft.*)

2. Luați în discuție următorul comentariu al lui Ellen G. White: „Marea lecție prezentată aici este valabilă mereu. Adeseori creștinul este asediat de pericole și datoria pare greu de îndeplinit. Imaginația înfățișează dezastrul ce ne iese curând în întâmpinare și robia sau moartea ce ne calcă pe urme. Însă vocea lui Dumnezeu se aude clar: «Mergeți înainte». Trebuie să ascultăm de porunca Sa, chiar dacă ochii noștri nu pot răzbi prin întuneric și chiar dacă simțim valurile reci în jurul picioarelor. Obstacolele care ne stânjesc înaintea nu vor pieri niciodată dinaintea suflului ezitant și îndoielnic. Cei care întârzie să asculte până când dispăre orice urmă de nesiguranță și până când nu mai există riscul de a eșua sau de a fi înfrânt, nu vor asculta deloc. Necredința șoptește «Să

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

O strategie eficientă de predare este aceea de a-i invita pe membrii grupei să intre în acțiune și să participe la desfășurarea evenimentelor. O metodă de aplicare a acestei activități la relatarea trecerii Mării Roșii este ca membrii grupei să rescrie imnul de eliberare (Exodul 15:1-18) în limbaj contemporan. Apoi rugați-i să împartă imnul în mai multe secțiuni și să îl prezinte sub forma unei scenete.

așteptăm până piedicile sunt îndepărtate și până când vom vedea clar drumul»; însă credința îndeamnă cu curaj să mergem înainte, nădăjduind totul, crezând totul." (*Patriarhi și profeți*, pag. 290, orig.)

3. Exodul 14:3 conține un detaliu interesant: „Faraonul va zice despre copiii lui Israel: «S-au rătăcit prin țară; îi închide pustia.»” Inițial, Moise a intenționat să ajungă în Țara Făgăduită prin deșert, însă Dumnezeu l-a îndrumat să meargă spre sud. Auzind aceasta, faraonul și-a dat seama că sunt blocați complet, fiindcă apele Mării Roșii se întindeau atunci până la Apele Amare. (În vremurile antice, Marea Roșie se întindea mult spre nord.) Așa că faraonul a presupus că Moise îi prinsese ca într-o capcană lângă Marea Roșie. Însă Dumnezeu are o viziune mult mai cuprinzătoare decât oamenii. Când noi nu putem vedea o cale de scăpare din situații grave, El are o mulțime de căi prin care ne poate salva.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Formați mai multe grupe mici și rugați fiecare grupă să alcătuiască o listă cu zece metode de consolidare a credinței. Încurajați-i pe membrii grupelor să se gândească la cât mai multe modalități concrete prin care poate fi întărită credința. Apoi fiecare grupă să prezinte lista alcătuită. În final, selectați cele mai bune zece sugestii și alcătuiți o nouă listă.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Istoria eliberării poporului Israel evidențiază diferitele adevăruri despre credință. Se pare că experiența spirituală a tuturor oamenilor este formată din suișuri și coborâșuri. În cazul israeliților, de-abia ce trecuseră Marea Roșie în mod miraculos că au și început să se tânguie că Dumnezeu i-a părăsit. Ei ziceau: „Trebuia să rămânem în Egipt și nu să ajungem în deșert să murim.” Din moment ce experiența lor reflectă ceea ce trăim noi, acest studiu ne oferă ocazia ideală de a descoperi metode prin care să ne menținem credința puternică atât în mijlocul grădinilor de flori, cât și în deșert.

În același timp, avem aici o minunată metaforă a mântuirii. Dumnezeu a intervenit pentru copiii Săi din vechime și vrea să îi conducă și pe copiii Săi de azi cu tot atâta nerăbdare. Eliberarea este oferită de un Dumnezeu îndurător – nu o merităm, nu o putem câștiga și este neîndoielnic cel mai mare eveniment din istoria omenirii.

În cele din urmă, din acest pasaj biblic înțelegem câteva lucruri și despre închinare. După cum Moise a condus poporul la intonarea cântării eliberării după trecerea Mării Roșii, tot la fel închinarea este reacția noastră la purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Ne închinăm Dumnezeului nostru uimitor fiindcă, în Hristos, El ne-a oferit un mijloc de salvare din păcat și moarte. Ce altceva am putea face decât să Îl lăudăm prin imnuri?

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 25 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Călători nefericiți

Referința biblică: Exodul 15:22-27; 16 – 18
Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 26

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Istoria călătoriilor israeliților prin pustie poate fi privită în paralel cu experiența noastră, în diferite moduri. În primul rând, descoperim o lecție despre mulțumire. Dumnezeu li S-a descoperit evreilor prin mijloace impresionante. Despărțind Marea Roșie pentru ca ei să poată trece în siguranță, înecarea armatei faraonului, călăuzirea lor printr-un nor ziua și printr-un stâlp de foc noaptea, prepelițele și mana oferită ca hrană, transformarea unei stânci în fântână arteziană – iată doar câteva dintre mijloacele miraculoase pe care Dumnezeu le-a pus la dispoziția națiunii alese. Însă ei considerau că toate acestea nu erau suficiente. Și azi e ușor să cârțești la vederea manifestărilor harului lui Dumnezeu. Când vom învăța să fim nepretențioși, liniștiți și mulțumiți?

Tot de aici învățăm despre încredere. Iar și iar, Dumnezeu se dovedește a fi demn de încredere. Este greu de înțeles de ce israeliții se îndoiau atât de mult de Dumnezeu. La urma urmei, El lupta întotdeauna de partea lor! Întotdeauna! Și totuși, în ciuda credincioșiei Sale, îndoiala evreilor păta adesea încrederea inocentă în Tatăl.

O altă problemă abordată în această relatare este plictiseala. Dacă nu suntem atenți, și noi putem deveni atât de preocupați de ființa noastră, încât chiar Creatorul și Susținătorul vieții pare a fi mic pe lângă noi. Trebuie să recunoaștem intervenția divină și să ne ferim să ne iubim pe noi înșine într-atâta încât să nu mai fim impresionați de Cel Atotputernic.

În final, relatarea biblică înfățișează harul lui Dumnezeu față de copiii Săi. Așa cum Și-a condus poporul în vremurile antice, Dumnezeu își dorește

foarte mult să modeleze și să ghideze poporul Său de azi. Tineri și vârstnici deopotrivă, suntem provocați să ne încredem în Dumnezeu și să ne lăsăm călăuziți de El.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că Dumnezeu este pe deplin demn de încredere. (*Nivelul intelectual*)
- Vor fi sensibilizați față de realitățile vieții obișnuite. (*Nivelul emoțional*)
- Vor fi încurajați să se încreadă pe deplin în Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Mulțumirea sufletească / pacea
- Simplitatea
- Plictiseala
- Încrederea
- Sabatul

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Activități suplimentare:

Încercuiți cele mai importante obstacole care vă împiedică să aveți încredere în Dumnezeu:

Programul încărcat Suferința Ignoranța Mânia
Bogăția Lăcomia Tehnologia Presiunea de grup
Mândria Ateii

Acum enumerați alte trei posibile obstacole:

1. _____
2. _____
3. _____

Completați următoarele afirmații:

Când vine vorba de încrederea în Dumnezeu

Mi se pare că _____

Mă simt ca și cum _____

Sună de parcă _____

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Nu era din cauză că Lance nu avea încredere în Dumnezeu. Avea destulă – atâta timp cât Dumnezeu era Dumnezeu. Acest lucru însemna că Dumnezeu trebuia să fie un fel de Moș Crăciun divin care să îi dăruiască multă sănătate și fericire. El mai credea și că Dumnezeu îi va păstra contul bancar plin cu bani.

Pentru o vreme, Lance a fost un mare credincios. Lua cele mai bune note din clasă fără să învețe (spunea: „Am avut încredere în Dumnezeu, iar El mi-a dat înțelepciune.”), tatăl lui i-a făcut cadou un Mustang decapotabil („Tatălui meu îi merg bine afacerile.”), nu avea probleme cu acneea („Probabil am o genă norocoasă.”) și avea o prietenă deosebit de frumoasă. (N-avea prea multe în cap, dar de la gât în jos...!)

Apoi, viața de porțelan a lui Lance a început să crape. Într-un singur an, tatăl lui a dat faliment, prietena lui a început o relație cu căpitanul echipei de baschet, iar el a adormit la volan și s-a izbit cu mașina de un stâlp.

Dintr-odată Dumnezeu nu mai era Dumnezeu. Cel puțin așa i se părea lui Lance. *Cum să am încredere în Dumnezeu, se întreba Lance, dacă viața mea este atât de nenorocită, ca a oricărui om din lumea asta?*

Prin urmare, credința lui Lance era una condiționată: avea să se poarte ca un creștin atâta timp cât Dumnezeu avea să-și îndeplinească partea Lui din înțelegere. Dar când viața nu a mai fost așa de frumoasă, Lance a renunțat la Dumnezeu.

Din nefericire, creștinii căldicei asemenea lui Lance sunt la fel de răspândiți ca și gripa. Sunt fierbinți când lucrurile au un curs normal, dar când vin problemele, îl critică pe Dumnezeu.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Credința lui Lance nu e o noutate. Este cel puțin la fel de veche ca și copiii lui Israel. Când Dumnezeu era Dumnezeu – lovindu-i pe cei răi cu plăgi, despărțind Marea Roșie, transformând o stâncă într-o fântână și așa mai departe – erau gata să se încredă în El. Dar când toate avantajele dispăreau, dispărea și credința lor.

Viața de credință azi e același lucru ca în trecut. Vom întâlni atât minuni, cât și necazuri. Întrebarea-cheie este: „Vei avea încredere în Dumnezeu ori când?”

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Ce anume vă impresionează în povestire?
- De ce credeți că israeliții erau atât de slabi în credință? Ați trecut prin situații în care v-ați pierdut credința?

Gândiți-vă la textul următor: „Și toată adunarea copiilor lui Israel a cântat în pustia aceea împotriva lui Moise și Aaron” (Exodul 16:2). Ce părere aveți despre faptul că „întreaga adunare” a participat? Ce ne învață acest lucru despre presiunea de grup? „Copiii lui Israel le-au zis: «Cum de n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustia aceasta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.»” (versetul 3) Nu credeți că au avut o reacție puțin cam exagerată? Vă impresionează dorința lor de a muri în Egipt? Explicați răspunsul.

„Poporul stătea acolo, chinuit de sete, și cârtea împotriva lui Moise. El zicea: 'Pentru ce ne-ai scos din Egipt, ca să ne faci să murim de sete aici cu copiii și turmele noastre?'” (Exodul 17:3). Cum a fost posibil ca israeliții să se plângă că le este sete la un timp atât de scurt după ce Domnul le-a dat mană ca să-și potolească foamea? În ce alte situații din Biblie ați întâlnit oameni nemulțumiți? (Iona, Ieremia, Ilie etc.) Identificați temele comune acestor situații.

Inițiați o discuție despre ce înseamnă să ai azi încredere în Isus. Explicați faptul că a avea încredere în Isus înseamnă pur și simplu a crede că învățăturile Sale sunt adevărate. Dacă avem încredere în El, trăim în conformitate cu ceea ce El ne-a învățat. Pentru a demonstra practic această idee, deschideți la Predica

de pe Munte (Matei 5 – 7) și întrebați-i pe adolescenți ce ar însemna în mod concret să ai încredere în Isus, în aspectele vieții descrise acolo. De exemplu, citiți Matei 5:27-30, apoi întrebați ce înseamnă să ai încredere în Isus în ceea ce privește castitatea (curăția sexuală); citiți Matei 6:25-34 și întrebați ce înseamnă să ai încredere în Isus în ceea ce privește îngrijorările; citiți Matei 7:1-5 și discutați despre încrederea în Isus în lumina înclinației noastre de a-i judeca pe alții. În final, ajutați-i pe membrii grupei să înțeleagă că încrederea în Isus înseamnă a crede și a te comporta recunoscând că El știa ce spune. Este simplu.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

În Exodul 16:25-28, Moise le spune israeliților că nu vor găsi mană în Sabat. Puteau aduna o porție dublă vinerea „și nu s-a împuțit și n-a făcut viermi” (versetul 24). Observați că respectarea Sabatului făcea parte din viața evreilor dinainte ca Dumnezeu să le dea cele Zece Porunci. Și astăzi Dumnezeu îi cere poporului Său să-și amintească de Sabat. La fel ca în vechime, Sabatul rămâne și azi o problemă de încredere pentru adevărații urmași ai lui Dumnezeu. De ce? Jon Paulien oferă trei motive (adaptare după Jon Paulien, *What the Bible Says About the End-time*, 1994, pp. 126-129):

1. Sabatul este răspunsul ideal față de ceea ce Isus a făcut pentru noi.

Sabatul ne amintește să ne odihnim de neconținută luptă de a fi suficient de buni; să încetăm să mai păcătuim; să nu mai încercăm să câștigăm cerul prin eforturi proprii. Și, în dorința noastră fierbinte de a fi suficient de buni, Dumnezeu ne oferă darul Sabatului pentru a ne aminti să ne odihnim. Lucrarea este încheiată prin Hristos pe cruce. Bucurați-vă de prezența Sa. Odihniți-vă.

„Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale. Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.” (Evrei 4:9-11)

2. Sabatul este testul ideal al loialității față de Dumnezeu.

Chiar și necreștinii cred că nu e bine să furăm, să ucidem sau să mințim. Aproape toți oamenii respectă nouă dintre cele Zece Porunci. Însă doar câțiva țin toate poruncile – inclusiv porunca a patra. De ce este aceasta atât de importantă? Fiindcă este un simbol al încrederii în Dumnezeu. Nu este un lucru logic. A te odihni în Sabat doar pentru că Dumnezeu a spus așa este o idee absurdă pentru cei care nu au încredere în Dumnezeu. Însă, fiindcă El este un prieten demn de toată încrederea, noi îl ascultăm. Aceasta este logica adevăraților Săi urmași.

3. Sabatul este simbolul ideal al umblării cu Isus până la capăt.

Isus a păzit Sabatul. Astfel El le-a dat urmașilor Săi un exemplu.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Ruby Free este o creștină devotată a cărei influență se extinde asupra a sute de persoane. Care este secretul ei? Ea are un moto simplu: „Da, Doamne!”

Acesta este motoul rămășiței lui Dumnezeu. Rugăciunea celor care au deplină încredere în Hristos va fi: „Dacă Isus a păzit Sabatul și dacă îmi spune să fac la fel ca El, atunci voi spune: Da, Doamne!”

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Aduceți câteva reviste și rugați-i pe membrii grupei să studieze reclamele din ele. Subliniați faptul că

Secretele instructorului bine pregătit!

Unul dintre obiectivele studiului eficient este acela de a le oferi membrilor grupei ocazia de a trăi emoțiile personajelor din relatarea biblică. Pentru ca studiul să producă schimbări în viața participanților, instructorii nu ar trebui doar să prezinte informații. Pentru un studiu memorabil, membrii grupei trebuie să simtă lecția pe pielea lor.

Gândiți-vă la toate sentimentele nestăpânite enumerate în această relatare a călătoriei evreilor prin pustie și ajutați-i pe membrii grupei să simtă și ei aceste emoții. De pildă, puteți aranja scaunele în semicerc pentru a simula o curte de judecată. Desemnați un avocat al apărării (ca reprezentant al lui Moise/Dumnezeu) și o altă persoană care să reprezinte poporul care îl dă în judecată pe Dumnezeu. Membrii grupei să-și pregătească pledoariile și apoi să dezbată oportunitatea/inoportunitatea călătoriei prin pustie. Încurajați discuțiile aprinse! La urma urmei, emoțiile sunt cele ce vor întipări mesajul pentru totdeauna în mintea tinerilor.

unele dintre cele mai strălucite minți din lume și-au propus să ne vândă mesajul că „vom fi fericiți când vom avea o mașină mai rapidă și vacanțe mai relaxante, când vom avea coapsele mai înguste și bicepsii mai mari, când vom avea o față mai bronzată și dinții mai albi.” Producătorii de reclame ne-au convins că avem nevoie să cheltuim bani pentru a schimba fiecare parte a corpului nostru, cu excepția mușchilor degetelor de la picioare (și nu va mai dura mult până să apară un aparat și o reclamă pentru a stârni și această nevoie).

Invitați membrii grupei să privească din nou reclamele, însă de data aceasta să le vadă prin ochii celor ce se încred în Dumnezeu. Cu alte cuvinte, dacă vom avea deplină încredere că Dumnezeu are grijă de toate nevoile noastre (spre deosebire de israeliți), nu avem nevoie de o reclamă care să pretindă că nu putem fi fericiți dacă nu avem cel mai nou și mai grozav produs de pe piață. Încrederea în Dumnezeu ne schimbă perspectiva asupra nevoilor noastre?

Recapitulare

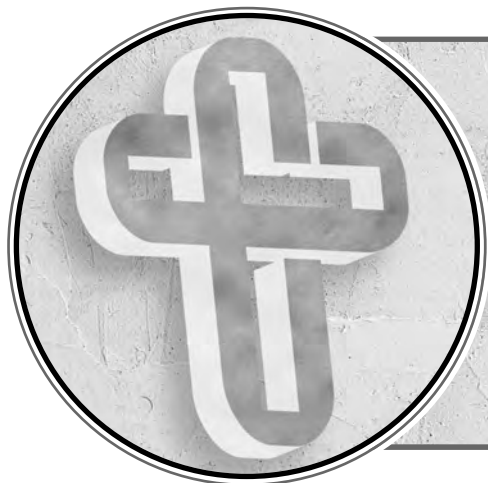
Sugestie de încheiere:

Studiul de față este o ocazie ideală pentru a-i invita pe participanți să se încreadă pe deplin în Dumnezeu. Harul Său manifestat în satisfacerea tuturor nevoilor israeliților este același și azi. Una dintre modalitățile în care putem dobândi deprinderea de a ne încrede în Dumnezeu este păzirea Sabatului. Consecințele încrederii adevărate în El sunt întotdeauna pacea și satisfacția sufletească.

Mulți oameni se luptă azi cu neliniștea și plictiseala. Ei acceptă vorbele goale ale unora care susțin că vor fi fericiți când își vor cumpăra o mașină nouă, când vor avea o prietenă mai frumoasă sau când vor avea un loc de muncă mai bun. Doar urmașul matur al lui Hristos descoperă bucuria încrederii depline în Dumnezeu. Printr-o viață simplă și printr-o încredere completă în Isus, putem trăi experiența unei credințe extraordinare. Dacă s-ar fi încrezut pe deplin în El, israeliții ar fi primit binecuvântarea liniștitoare a cunoașterii unui Dumnezeu care le purta de grijă. Atunci s-ar fi bucurat de minunile Sale nemaipomenite și nu ar mai fi spus că Dumnezeu îi plimbă în mod inutil prin pustie.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 26 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Legământul de dragoste

Referința biblică: Exodul 19 – 24

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolele 27, 29, 32

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Israelii au fost eliberați din sclavie și au fost duși într-un loc unde puteau începe o nouă viață, cu noi oportunități. Însă și ideea de a fi copii ai lui Dumnezeu era nouă. Religia Egiptului i-a transformat în așa măsură pe copiii lui Avraam încât ei nu știau ce înseamnă să îi slujești Dumnezeului Iehova. Și, asemenea unei discuții între doi străini, relația dintre Dumnezeu și Israel începe cu întrebarea „Cum este Dumnezeu și ce dorește El de la noi?”

Relația lui Dumnezeu cu Israel avea la bază realitatea eliberării lor. „Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine” (Exodul 19:4). Liberi de opresiune și de influența idolatriei, israeliții au fost aleși să deschidă un nou capitol al legământului omenirii cu Dumnezeu – să fie un popor care are de adus la îndeplinire un scop pentru lume. Ellen White afirmă că „Dumnezeu i-a onorat prin faptul că i-a făcut păzitori și păstrători ai Legii Sale, dar ea trebuia să fie considerată drept o încredințare sfântă pentru toată lumea. Preceptele Decalogului sunt adaptate pentru întreaga omenire și au fost date pentru învățătura și călăuzirea tuturor.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 305, orig.)

După cum orice relație sănătoasă este caracterizată de anumite reguli ce modelează tiparele de gândire și comportamentul celor doi, tot la fel, Dumnezeu și Israel au încheiat un legământ sfânt. Cele Zece Porunci erau un set de precepte clare și universale care stabileau condițiile legale ale relației lor

cu Dumnezeu, care, la rândul ei, afecta relația lor unii cu alții. Principiul de la baza tuturor poruncilor era angajamentul de a-L iubi pe Dumnezeu cu toată „inima, cu tot sufletul și cu toată puterea.” O astfel de perspectivă asupra gândirii și a credinței ar putea îndemna o lume egoistă și ignorantă să se întoarcă la Dumnezeu. Studiul de săptămâna aceasta prezintă modul în care au fost transmise aceste legi și menirea lor.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor lua în considerare natura și scopul Legii lui Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți dorința sinceră a lui Dumnezeu de a avea o relație apropiată cu poporul Său prin poruncile pe care i le-a dat. (*Nivelul emoțional*)
- Vor alege să trăiască în armonie cu Dumnezeul care i-a izbăvit de păcat. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Marea luptă (punct de doctrină # 8)
- Capacitatea de a fi demn de încredere
- Legea lui Dumnezeu (punct de doctrină # 19)

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

- De ce ați așezat poruncile în acea ordine?
- Ce poruncă, dacă ar fi păzită cu strășnicie de oameni, ar schimba complet situația lumii actuale? De ce?

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Kenneth James era administratorul unui cartier de blocuri. Complexul uriaș de apartamente avea o nevoie acută de întreținere, grijă și reparații, așa că Ken a angajat o echipă de specialiști în întreținere, având așteptări foarte mari de la ei. Le-a făcut cunoscute trei reguli: Fiți întotdeauna amabili și respectuoși cu locatarii – indiferent de circumstanțe. Fiți atenți întotdeauna la detalii pentru ca locatarii să se simtă bine și să știe că li se poartă de grijă. Faceți mai puține promisiuni și realizați mai multe.

Când trebuia să repare o chiuvetă sau o ușă, echipa lui Ken respecta aceste reguli simple. Uneori, unul dintre membrii echipei încălca o regulă, iar Ken îl chema în biroul lui ca să îi arate fotografiile cu locatarii complexului. El îi reamintea: „Noi suntem aici pentru acești oameni. Mulți dintre ei îmi sunt prieteni și sper să mă împrietenesc și cu ceilalți. Dacă vrei să lucrezi aici, trebuie să fii amabil, trebuie să fii atent la detalii și trebuie să faci mai mult decât ai promis.”

Cu timpul, cei din echipa de întreținere au început să observe efectul acestor principii de lucru și să fie mândri de ele. A lucra pentru Ken și pentru locatarii din complexul de apartamente a devenit o bucurie, „regulile” însele au devenit o bucurie și, în cele din urmă, o a doua natură.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Este posibil ca primirea Legii lui Dumnezeu în inimă, așa cum se spune în Evrei 10:16 și în Ieremia 31:33, să aibă loc în urma unui proces similar cu cel descris mai sus? Ce era pe primul loc: mândria, bucuria sau ascultarea?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- În Exodul 24:10 se spune că Moise împreună cu alții „au văzut pe Dumnezeu lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui”. Tradiția ebraică susține că tablele cu cele Zece Porunci au fost tăiate din acest soclu de safir. Comparați aceste versete cu Numeri 15:38-40. De ce credeți că ciucurii trebuiau să aibă un fir albastru? Ce culoare are safirul?
- Un legământ este o înțelegere încheiată între două părți. Identificați în această relatare elementele care alcătuiesc un legământ. Citiți și rubrica *Repere*.
- De ce credeți că a stat Moise pe munte 40 de zile și 40 de nopți?
- De ce credeți că e semnificativă azi această relatare despre modul în care Dumnezeu i-a dat poporului Său Legea?
- Când au primit Legea după care trebuiau să trăiască, israeliții erau deja eliberați din Egipt și de cei ce îi asupreau. Cum ați explica relația dintre salvare (răscumpărarea prin harul lui Dumnezeu) și ascultarea de Legea Sa?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

A. Fața lui Dumnezeu în Decalog

Adesea, Legea lui Dumnezeu mai e numită și „chipul/copia caracterului lui Dumnezeu”. Dacă luăm în considerație trăsăturile de caracter ale cunoscuților noștri, ne dăm seama și de regulile după care trăiesc. În multe privințe, Legea lui Dumnezeu, chiar și sub forma unei liste cu lucruri pe care să nu le facem, ne înfățișează caracterul lui Dumnezeu.

De ce este atât de important „să nu ucizi”? Fiindcă Dumnezeu este izvorul vieții și fiindcă El consideră că viața este sfântă. „Să nu minți” pentru că Dumnezeu este adevăr. Trebuie să rămânem fideli partenerului nostru de viață deoarece Dumnezeu este curat și devotat – întotdeauna. În orice poruncă există o caracteristică durabilă ce ne transmite ceva despre Dumnezeu. Examinați cele Zece Porunci pe grupe mici sau pe perechi și încercați să observați nu numai ce vrea Dumnezeu să facem sau să nu facem, ci și ce ne spune fiecare poruncă despre caracterul Său.

B. Safirul, tronul și Hristos

Tradiția ebraică ne spune că tablele Legii lui Dumnezeu au fost luate dintr-o piatră prețioasă masivă dintr-un anumit loc de pe muntele Sinai. Se pare că și Biblia susține același lucru:

În Exodul 24:10, Biblia spune că Moise împreună cu alții „au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui.” În viziunea lui Ezechiel, în care era înfățișat tronul lui Dumnezeu, există o asemănare semnificativă cu ceea ce a văzut Moise pe munte: „Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care ședea pe el” (Ezechiel 1:26). E posibil ca Legea lui Dumnezeu să fi fost scrisă pe niște table tăiate chiar din tronul lui Dumnezeu. Mai mult chiar, israeliților li s-a spus să păzească Legea purtând ciucuri pe marginea veșmintelor lor care să aibă un fir albastru (Numeri 15:38-40).

Alte pasaje identifică o anumită stâncă pe munte care, atunci când a fost lovită, le-a dat israeliților apă (Exodul 17:6). În 1 Corinteni 10, Pavel spune că ei „toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos” (versetele 3 și 4). Și imaginea tronului lui Dumnezeu din ultimul capitol al Bibliei face o legătură între tronul veșnic al lui Dumnezeu și apa ce curgea din el: „Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului” (Apocalipsa 22:1). Există o legătură interesantă între Legea lui Dumnezeu, tronul Său și Fiul Său, Isus Hristos.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Rugați-i pe adolescenți să mediteze la următoarele întrebări: Dacă toată lumea ar ține cele Zece Porunci cu strictețe, ce poruncă ar avea cel mai mare impact asupra stării omenirii? Cereți-le să scrie pe o foaie de hârtie porunca ce ar contribui în cea mai mare măsură la schimbarea lumii, iar apoi formați perechi pentru a-și compara notițele. Cereți-le perechilor să spună ce poruncă au ales și din ce motiv.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

În Egipt, copiii lui Avraam, Isaac și Iacov au uitat cine era Dumnezeu și cine erau ei înșiși. Când Dumnezeu i-a izbăvit de asupritorii lor, ei nu știau cine era El. Legea le-a fost dată atât în forma unui rezumat – lubește-L pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea – cât și sub forma unor principii, în cele Zece Porunci. Aceste porunci nu le-au fost date pentru ca ei să obțină mântuirea, ci pentru ca să-L cunoască mai bine pe Cel ce i-a salvat.

Orice relație durabilă are la bază anumite reguli. Legea lui Dumnezeu este un tablou al bunății și dreptății Sale. Prin păzirea poruncilor Sale, îl cunoaștem mai bine. Porunca lui Dumnezeu de a fi fideli, onești, altruști, mulțumiți, respectuoși și dependenți de Dumnezeul Creator ne va ajuta să îl

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Este important să îi învățați pe tineri să utilizeze o concordanță pentru a studia un subiect sau un cuvânt. Concordanța este un index al tuturor cuvintelor folosite în Scriptură și al locurilor unde este folosit fiecare.

De exemplu, dacă tinerii din grupa dumneavoastră vor să aprofundeze studiul de săptămâna aceasta, ei pot căuta în concordanță cuvântul „tron” și vor descoperi că este utilizat de cel puțin 150 de ori și vor putea merge direct la versetele în care apare. Unele pasaje se pot dovedi irelevante, însă altele le vor lărgi perspectiva. Este o mare bucurie să îi vezi descoperind și studiind din proprie inițiativă. Când le punem la dispoziție instrumentele necesare studiului, pot deveni „gânditori și nu doar copii ale gândirii altora.”

C
O
N
E
X
I
U
N
I

S
A
L
V
A
T
O
A
R
E

34

înțelegem în profunzime. Dorința lui Dumnezeu a fost ca oamenii să manifeste aceste trăsături în viața lor, pentru ca alții care nu îl cunosc să fie atrași de caracterul celor ce trăiesc în armonie cu Legea Sa. Ce s-ar schimba în viața noastră și a celor din jur dacă Legea lui Dumnezeu ar fi scrisă în inima noastră?

ÎNSEMNĂRILE INSTRUCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 27, 29, 32 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Dumnezeu Se răzgândește

Referința biblică: Exodul 32 – 34

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 28

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Istoria călătoriei lui Israel spre țara promisă, unde curge lapte și miere, este marcată de neascultare și necredință. În toiul multelor minuni ale călăuzirii și purtării de grijă a Domnului, înclinațiile spre păcat și idolatrie erau greu de biruit. Studiul de săptămâna aceasta reprezintă punctul culminant al conducerii lui Moise și ne arată cât de greu este să învingi înclinația de a păcătui.

În vreme ce Moise se afla cu Dumnezeu pe munte, semnele prezenței continue a lui Dumnezeu erau încă vizibile. Dar unii considerau că ceva se întâmplase cu Moise. În *Patriarhi și profeți* se spune că deși „norul se vedea încă, multora din tabără li se părea că fuseseră părăsiți de conducătorul lor sau că acesta fusese ars de focul mistuitor” (p. 315). În loc să se gândească la modul în care îi condusesese Dumnezeu în trecut și să se bazeze pe credința în El, și-au lăsat mintea să lăncezească. Credința inactivă în făgăduința lui Dumnezeu a adus roadele necredinței și unii israeliți au stăruit pe lângă Aaron să facă un vițel de aur și să anunțe o nouă sărbătoare de închinare.

Dumnezeu i-a adus la cunoștință lui Moise comportamentul poporului și a luat decizia de a-i nimici pe toți, pentru a pune bazele unei noi națiuni prin Moise. Astfel, Moise ar fi fost noul Avraam – tatăl unui mare popor. Însă Moise este un exemplu de umilință și de conducere altruistă, sugerând o altă cale. El îl roagă pe Dumnezeu să se răzgândească și să se îndure de popor, chiar dacă acest lucru însemna ca numele lui să fie șters din Cartea Vieții. Această rugăciune îl înduplecă pe Dumnezeu să îi acorde poporului o nouă șansă. Avem aici un episod al

nenorocirilor, însă relatarea conține câteva imagini impresionante ale harului și dreptății divine precum și ale înclinațiilor omenești, alături de umilința și blândețea lui Moise.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor descoperi modul în care faptele dezvăluie caracterul lui Dumnezeu, al oamenilor și al conducătorilor lor. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți dragostea posesivă a lui Dumnezeu față de un popor care Îl iubește și Îl ascultă. (*Nivelul emoțional*)
- Vor lua hotărârea de a sta de partea lui Dumnezeu, fie ispita aproape sau departe. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Închinarea
- Mânia
- Idolatria
- Presiunea de grup

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Un grup de cercetători studiau obiceiurile de hrănire ale tonului de pe coasta de sud a Australiei. Programul de cercetare a fost puțin perturbat când un mare rechin alb a sărit peste gardul electric ce înconjura țarcul unde erau închiși pești. Firește, pentru o vreme, rechinul s-a ospătat din belșug cu ton, înainte ca cercetătorii să își dea seama că el se afla acolo. Uimitor a fost modul în care peștii reușeau să evite rechinul flămând. Observatorii au văzut că de fiecare dată când rechinul se ridică la suprafață, peștii se îngheșuiau la fundul apei, iar când rechinul se lăsa la fund, peștii urcau la suprafață. Pe scurt, peștii au învățat să evite rechinul stând la distanță de el.

Pare logic faptul de a evita ispita în același fel. Însă cât este de realist să eviți ispita sau îsă înoți în direcția opusă”, când se ivește ocazia pentru un comportament posibil nepotrivit? Pe de o parte, trebuie să evităm ispita, stând la distanță de ea. Pe de altă parte, nu putem întotdeauna să evităm situațiile în care am putea fi ispitiți, prin urmare trebuie să credem cu atâta tărie în Cuvântul lui Dumnezeu și în călăuzirea Sa, încât să rezistăm chiar și atunci când ne confruntăm direct cu ispita.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Peștii din ilustrația anterioară s-au deprins să evite pericolul prin păstrarea distanței, dar ce faci când ispita și păcatul îți sar în față, țopăind și dansând, ca israeliții atunci când Moise a rămas mai mult timp pe munte? Înainte să își dea seama unde au ajuns, mulți se închinau înaintea vițelului de aur, pretinzând că „Acesta este dumnezeul care ne-a scos din Egipt.” Observați reacția israeliților în relatarea biblică de săptămâna aceasta.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Citiți pasajul biblic și identificați cuvintele sau expresiile-cheie.
- Care sunt principalele personaje întâlnite și ce trăsături de caracter au?
- Ce vă surprinde la atitudinea pe care o are Dumnezeu?
- Ce anume apreciați la Moise? (Trebuie citită toată istorisirea pentru a avea o perspectivă de

ansamblu.) Ce dovezi există că Moise era un om caracterizat de o mare umilință?

- De ce credeți că le era atât de ușor israeliților să adopte un comportament păcătos? Cât timp au ei credința puternică după ce sunt martori ai minunilor lui Dumnezeu? Se întâmplă la fel cu oamenii din vremea noastră? Cu câtă răbdare ar trebui să ne purtăm față de cei abia veniți în familia lui Dumnezeu? Cei care au condus poporul Israel în păcat au fost tratați prea aspru? Ce dovezi avem că Dumnezeu S-a purtat cu îndurare față de ei? Li se dă ocazia să își explice purtarea sau să se îndrepte?
- Să citim și ultima parte a relatării și să enumerăm patru sau cinci versete-cheie care surprind elementele esențiale. Ce mesaj are Dumnezeu pentru noi în acest pasaj biblic?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

Istorisirea de săptămâna aceasta ne vorbește despre caracteristicile conducătorilor buni și despre îndurarea lui Dumnezeu, care se îmbină cu loialitatea, căreia Dumnezeu îi acordă o importanță majoră. Ni se transmite în diferite modalități că obiceiurile păcătoase se biruie greu și că minunile nu ne întăresc credința, așa cum am fi tentați să credem. Discutați despre acestea cu grupa și abordați și ideile de mai jos.

Despre Moise și blândețe

Se spune despre Moise că era un om blând. Însă imaginile în care profetul lui Dumnezeu desparte Marea Roșie cu un toiag în mână și în care este aprins de mânie sunt tot atât de reale. În ce anume constă blândețea lui? Să ne gândim la reacția pe care a avut-o Moise când Dumnezeu a luat hotărârea de a renunța la Israel și a o lua de la capăt: Dumnezeu își dezmoștenește poporul, dar, înainte de aceasta, El spusese de aproape 20 de ori că Israel e „poporul Lui” (Exodul 3:7; 3:10; 5:1; 7:4; 7:16 etc.). Când israeliții se răzvrătesc și își fac un vițel de aur, Dumnezeu spune că ei nu mai sunt ai Lui: „Scoală și coboară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat” (Exodul 32:7). Dumnezeu este sătul de ei și zice: „Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor: și-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare” (versetul 10). Moise ar fi putut să considere că i se oferă o mare ocazie – o șansă de a o lua de la capăt și de a fi strămoșul poporului ales de

Dumnezeu. Dar el Îl roagă pe Dumnezeu cu stăruință să se îndure de mulțimea neascultătoare și spune chiar: „Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci ștergemă din cartea Ta pe care ai scris-o!” (versetul 32). În final, Moise, cu generozitate, reușește să-L înduplece pe Dumnezeu să le ofere o nouă șansă. V-ați gândit ce anume îi face pe oameni să devină, cu adevărat, mari? Luați în considerare personajele biblice și ce anume le-a făcut să devină excepționale.

Despre rugăciune

Un alt subiect interesant este natura rugăciunii și capacitatea ei de a-L îndupleca pe Dumnezeu să facă un anumit lucru pe care altminteri nu l-ar fi făcut. Ellen White ne vorbește despre aceasta în *Tragedia veacurilor*: „Același Mântuitor milos trăiește și azi și este la fel de dornic să asculte rugăciunea credinței ca și pe vremea când umbla în trup printre oameni. Naturalul conlucrează cu supranaturalul. *Este dorința lui Dumnezeu aceea de a ne oferi, ca răspuns la rugăciunea credinței, ceea ce nu ne-ar fi dat dacă nu am fi cerut astfel.*” (p. 525; sublinierea redacției)

Schimbă această idee modul în care vă rugați? Dar frecvența cu care vă rugați? Dar ceea ce cereți în rugăciune?

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele priiei.

Pentru această activitate, împărțiți membrii grupei pe echipe de doi sau trei. Cereți-i fiecărui participant să alcătuiască o listă cu cel puțin cinci evenimente majore în care Dumnezeu a dovedit că îi poartă de grijă poporului Israel, începând din cartea Exodului. Apoi, pe verso, să alcătuiască o altă listă cu modul în care L-au văzut pe Dumnezeu la lucru în viața lor. Dați-le ocazia de a discuta listele cu ceilalți membri din echipă.

După reunirea grupei, puneți următoarele întrebări: În momente dificile, vă vor fi suficiente experiențele din trecut ca să rămâneți credincioși lui Dumnezeu? Dacă nu, ce altceva v-ar mai fi util pentru a vă opune ispitei?

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Relatarea de săptămâna aceasta ne oferă atât de multe lecții încât este dificil de ales pe care să ți-o însușești mai întâi. Israelii uitau atât de repede ce făcuse Dumnezeu pentru ei și alunecau atât de repede în păcat! Vi se întâmplă să uitați să vă gândiți ce a făcut Dumnezeu pentru voi?

Apoi, cât altruism a demonstrat Moise când le-a ținut partea unor oameni ce păreau pierduți! Aveți și voi astfel de prieteni? Au ei nevoie de o persoană care să se roage pentru ei fără încetare, chiar și atunci când se află pe un drum greșit?

Ce să mai spunem despre modul în care Dumnezeu trage linie și le mai acordă tuturor o șansă de a se pocăi, alegând fie să-și mărturisească loialitatea,

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Lectură pe roluri. Uneori citirea Scripturii poate deveni ineficientă chiar dacă li se acordă tuturor ocazia de a citi. Sunt situații când cursivitatea povestirii sau detaliile sunt trecute cu vederea dacă pasajul nu e citit cu atenție sau cu entuziasm.

Studiul de săptămâna aceasta (Exodul 32-34) conține o relatare fascinantă în care sunt redată cuvintele uimitoare ale unor personaje. Copiați capitolele și subliniați diferit rolurile fiecărui personaj – povestitorul, Dumnezeu, Moise etc. Oferiți copiile membrilor grupei înainte de studiul propriu-zis, ca să repete și să poată citi cursiv. În timpul studiului puteți să le cereți să citească întâi în gând și apoi pe roluri. Această activitate poate stârni mai mult interes și, prin urmare, o mai eficientă ascultare, fără să mai punem la socoteală faptul că sunt implicați mai mulți participanți într-un mod creativ.

fie să se încapățâneze să meargă mai departe pe calea aleasă de ei? Poate că Dumnezeu vă oferă și vouă azi șansa de a lua o astfel de hotărâre. Poate că acum aveți ocazia de a vă mărturisi nevoia după harul lui Dumnezeu și de a vă hotărî să Îi fiți credincioși.

ÎNSEMĂRILE INSTRUCTORULUI

C
O
N
E
X
I
U
N
I
S
A
L
V
A
T
O
A
R
E
38

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 28 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Un loc și pentru Dumnezeu

Referința biblică: Exodul 25:1-9; 31:1-11; 40:33-38
Comentariu: *Patriarhi și profeți*, capitolul 30

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

De fiecare dată când oamenii nu au reușit să rămână credincioși, Dumnezeu a luat inițiativa reconcilierii și a oferit o cale concretă și eficientă de refacere. Planul Său de refacere a omenirii căzute este tema centrală a tabernaculului pe care israeliții îl purtau cu ei în călătoria lor spre Țara Făgăduinței. Este limpede în Scriptură faptul că dorința cea mai mare a lui Dumnezeu este să „locuiască împreună cu noi”. Din pricina necredinței și a neascultării voite a israeliților, trebuia construit un tabernacul în care să se manifeste prezența Sa.

Pentru construirea unui astfel de locaș, a fost nevoie de mult timp, de multe resurse și de multă grijă, deoarece el trebuia să se asemene cu Sanctuarul ce există în cer (Evrei 9:23,24). Fiecare detaliu al tabernaculului trebuia realizat cu multă precizie, fiindcă toate obiectele din el aveau o anumită semnificație. Din acest motiv, 15 capitole din cartea Exodul sunt dedicate detaliilor construirii tabernaculului. Este posibil ca, din cauza prea multor informații, atunci când se studiază despre sanctuar, să fie trecut cu vederea mesajul legat de dorința lui Dumnezeu de a-și mântui poporul.

Studiul de față prezintă istoria sanctuarului, aducând în centrul atenției scopul lui ultim și comportamentul poporului cu prilejul construirii lui. Se accentuează tema predominantă a harului uimitor al lui Dumnezeu manifestat prin intermediul sanctuarului. Pasajul central al acestui studiu începe cu descrierea construcției și se încheie cu intrarea lui Dumnezeu în

locașul Său. Curtea exterioară, altarul pentru arderea de tot, ligheanul curățirii, Sfânta, masa punerii înainte și altarul tămâierii ne vorbesc despre planul bine chibzuit al lui Dumnezeu de a înnoi toate lucrurile. Perdeaua ce desparte Sfânta de Sfânta Sfintelor stă între păcătoșenia noastră și sfințenia Sa, amintindu-ne că avem nevoie de un mijlocitor care să ne împace cu Dumnezeu. Însăși prezența Sa s-a coborât peste chivotul legământului și Și-a ocupat locul de drept între corturile oamenilor. *Patriarhi și profeți* descrie procesul construirii și semnificația fiecărui obiect din acest locaș sfânt.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege scopul și semnificația tabernaculului. (*Nivelul intelectual*)
- Vor aprecia inițiativa lui Dumnezeu de a trata păcatul și de a locui împreună cu poporul Său. (*Nivelul emoțional*)
- Vor încerca să descopere și să experimenteze personal Planul de Mântuire al lui Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Sărbători (biblice)
- Sanctuarul (lucrarea lui Hristos în Sanctuarul ceresc) – punct de doctrină # 24
- Viața, moartea și învierea lui Hristos – punct de doctrină # 9

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

În multe locuri din lume, sistemul de iluminare stradală este pe bază de senzori și intră în funcțiune când apune soarele. Uneori nici nu observi când se aprind sau când se sting luminile – sunt întotdeauna acolo. Într-o seară, pe când vizitam împreună cu niște tineri un azil, l-am cunoscut pe Damien. El stătea lângă fereastra salonului în fiecare zi, la lăsarea serii. Se așeza astfel încât să poată vedea toată strada, care era cât se poate de obișnuită, fără să aibă nimic deosebit sau special – cu excepția stâlpilor de iluminare stradală. Damien se uita pe fereastră și arăta spre stâlpi, spunând:

– Uite, vine ora când trebuie să se aprindă.

După câteva secunde, se aprindeau luminile. El zâmbea, privind cu plăcere și cu fascinație tehnologia avansată a iluminării orașului, care îi amintea de copilărie:

Damien mergea la școală dimineața, iar după-amiaza lucra într-o fabrică de cherestea. Apoi, se întorcea acasă pe cunoscutele drumuri de țară când soarele se lăsa spre apus și când cerul începea să se întunece. Casa lui era în spatele unei case mici, în care locuiau mătușa și unchiul lui, care obișnuiau să citească și să stea de vorbă lângă șemineu. Lumina pe care o răspândea focul din șemineu era semnul că erau acasă și Damien putea trece pe la ei. Lumina ce o zărea la fereastră era suficientă pentru ca Damien să vadă cărarea ce ducea spre ușa casei lor și să ajungă apoi la ușa casei lui.

Întotdeauna fereastra aceea era luminată. Unchiul și mătușa erau mereu acasă. Era mereu binevenit la ei.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

La fel cum o candelă sau focul dintr-un șemineu ne luminează drumul și ne indică faptul că cineva este acasă, tabernaculul era indiciul clar și viu că Dumnezeu era împreună cu poporul Său. Era im-

posibil să nu înțelegi semnificația mijloacelor vizuale – de la stâlpii de foc și nori, care reprezentau prezența lui Dumnezeu, la Șechina, care umplea de slavă Sfânta Sfințelor. Istoria construirii sanctuarului este prezentată în studiul de săptămâna aceasta. Odată cu parcurgerea pasajelor selectate și a întrebărilor pentru studiu, nu uitați de Planul pe care Dumnezeu l-a ilustrat prin acest sanctuar.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Care sunt cuvintele și expresiile-cheie din acest pasaj?
- Care este scopul principal pentru care a fost construit acest sanctuar?
- De ce credeți că Dumnezeu a spus ca fiecare israelit să aducă atât cât consideră de cuviință? (Vezi Exodul 25:2.) Ce au făcut israeliții? (Vezi Exodul 35:29; 36:6,7.)
- De ce credeți că Dumnezeu a dat instrucțiuni atât de detaliate pentru construirea sanctuarului?
- Ce parte din pasaj v-a atras atenția? De ce?
- Care credeți că au fost sentimentele israeliților când au terminat de construit sanctuarul?
- Cincisprezece capitole din Exod sunt dedicate tabernaculului și serviciilor ce erau îndeplinite acolo. Lecturați aceste capitole și identificați temele ce par a fi accentuate.
- Ce verset din aceste capitole credeți că exprimă scopul principal al tabernaculului și de ce?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

Cuvântul „tabernacul” înseamnă „un loc de întâlnire” sau „un loc în care se locuiește”. Deși e posibil să ne pierdem în toate amănuntele sanctuarului, cum ar fi: cele două încăperi, piesele de mobilier, materialele și chiar diferitele ritualuri ce aveau loc acolo, este important să nu pierdem din vedere scopul tabernaculului. El este o prefigurare și o expresie a lucrării lui Isus pentru omenire. Mai mult, toate aspectele își găsesc împlinirea în persoana Sa. Observați că:

Ioan 1:14 declară: „Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi”. Hristos este numit în Matei 1:23 Emanuel, care înseamnă Dumnezeu cu noi. Isus a continuat acest mesaj în Evanghelia după Matei, unde spune: „Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”

Secretele instructorului bine pregătit!

Crearea unor metafore

Metafora este o figură de stil prin care un cuvânt capătă o semnificație nouă pe baza unei comparații subînțelese. Adeseori, metafora este utilizată pentru a-i ajuta pe oameni să își dea seama de legătura dintre două idei – care sunt aspectele comune care ar putea să le facă asemănătoare. De exemplu: „E putred de bogat.” Sau „Viața este o farfurie cu cireșe.” Membrii grupei își pot compara experiențele prin care au trecut cu diferitele stări ale vremii sau tipul lor de personalitate cu diferitele stiluri muzicale. Metaforele scot din tiparele normale modalitățile de a vedea lucrurile și le așază într-un cadru mai creativ.

În acest studiu, discutați despre câteva dintre metaforele prin care este simbolizat Isus în sanctuar.

locaș al lui Dumnezeu, și am luat seama la soarta de la urmă a celor răi.”

- Cunoașterea serviciilor din sanctuar este importantă pentru toți, deoarece în ele vedem planul lui Dumnezeu de a trata păcatul și a reface toate lucrurile.

(Matei 18:20) Când le-a încredințat ucenicilor propovăduirea Evangheliei, El i-a îndemnat: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 28:20) Apoi, în ultima carte a Bibliei este transmis același mesaj: „Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: ‘Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.’” (Apocalipsa 21:3) Solia sanctuarului ne vorbește despre oameni și despre comuniunea lor cu Dumnezeu, comuniune ce a fost întreruptă prin efectele păcatului.

O perspectivă mai bună

M-am întrebat deseori „Cum îi poate ajuta pe tineri solia sanctuarului când sunt descurajați sau dezamăgiți?” Iată ce spunea Asaf în Psalmul 73:

- În versetul 1, Asaf spune: „Da, bun este Dumnezeu cu Israel.” Se pare că spune acest lucru având în vedere ceea ce urmează: primele 15 versete ale psalmului conțin o descriere dureroasă, chiar înfricoșătoare a sentimentelor lui de frustrare față de prosperitatea celor răi și față de necazurile celor buni. Asaf afirmă: „Erau să-mi alunece pașii” (versetul 2).

Dar când își adună toate nelămuririle cu privire la ce face și ce nu face Dumnezeu, el reușește să vadă lucrurile dintr-o altă perspectivă. Care? Versetele 16 și 17 ne spun astfel: „M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda, până ce am intrat în sfântul

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Capitolul 30 din *Patriarhi și profeți* conține o scurtă descriere a diferitelor elemente ale serviciilor din sanctuar. Împărțiți grupa pe perechi și dați-le să citească un pasaj din descrierea sanctuarului. Fiecare aspect major al sanctuarului este descris în aproximativ unul până la trei paragrafe. Cereți-le perechilor să realizeze un desen a ceea ce au citit în pasajul lor. De exemplu, o pereche poate desena curtea exterioră și altarul cu ligheanul curățirii. Ajutați-i să explice ce semnificație are fiecare element și ce legătură are cu Hristos. E posibil ca ei să nu priceapă întreaga simbolistică a sanctuarului. În acest caz, spuneți-le următoarele: „Vom mai studia despre tabernacul și în următoarele săptămâni, așa că vom afla mai multe despre el pe măsură ce vom parcurge Vechiul Testament.”

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Frumusețea și complexitatea sanctuarului îi determină pe unii să studieze în profunzime toate detaliile lui, iar pe alții îi îndepărtează. Adeseori, problema lor este că nu observă semnificația și scopul construirii sanctuarului. El era necesar. Păcatele strigătoare la cer ale israeliților au produs un zid de despărțire între Dumnezeu și ei. Însă Dumnezeu Și-a dorit foarte mult să aibă părtaşie cu ei. Așa că El a prevăzut o modalitate prin care să locuiască în mijlocul lor și prin care să le aducă la cunoștință marele Plan al Mântuirii. Dumnezeu a încercat în mod ingenios să lege lucrarea mântuirii de viața de zi cu zi, astfel încât ei să nu o poată uita. Probabil că acest lucru trebuie să îl încerce și creștinii de azi: să-și însușească lucrarea de la Calvar în fiecare aspect al vieții lor. Acest lucru este necesar, dar atât de ușor de uitat!

ÎNSEMNĂRILE INSTRCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 30 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Dar eu?

Referința biblică: Numeri 11; 12; Leviticul 10:1-11

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolele 33 și 31

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Studiul de față se bazează pe Numeri 12, unde găsim relatarea despre gelozia lui Aaron și a Mariei față de Moise, critica adusă soției acestuia, Sefora, și modul în care Dumnezeu îi ia partea lui Moise și o pedepsește pe Maria. Adolescenții au prilejul de a se gândi la rolul conducătorilor și la atitudinea față de cei care ocupă poziții de conducere, în special la sentimentele lor de gelozie față de aceștia.

Studiul nu se referă direct la Numeri 11, unde se povestește despre faptul că israeliții erau nemulțumiți de mană și despre prepelițele ce le primeau ca hrană. Totuși, acest capitol poate fi pus în discuție în studiul pe grupe, pentru a privi capitolul 12 în context. Sunt ilustrate aici presiunea la care era supus Moise în poziția sa de conducător și provocările cărora trebuia să le facă față. Conducătorii care fac lucrarea Domnului au nevoie de încurajarea și susținerea noastră. Dacă privim îndeaproape rolul lui Aaron și al Mariei între copiii lui Israel, ne dăm seama că fiecare dintre noi este chemat să facă o lucrare specială. În loc să îi invidiem pe cei ce ocupă poziții „înalte”, ar trebui să aflăm ce rol ne-a rezervat Dumnezeu.

Puteți aduce în discuție și relatarea despre Nadab și Abihu, doi dintre conducătorii poporului care aveau un rol special și care se aflau în subordinea imediată a lui Moise și Aaron. Însă păcatul lor nu a fost acela al geloziei; ei au căzut în capcana lipsei de disciplină și respect – subiecte ce pot fi corelate cu Numeri 11.

Deși în studiul de față pot fi dezbătute multe idei, vă îndemnăm să Îl lăsați pe Duhul Sfânt să vă călăuzească ce anume să selectați și să subliniați în cadrul studiului, ținând seama de nevoile membrilor grupei.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla de ce erau Aaron și Maria nemulțumiți de Moise și cum a răspuns Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți împreună cu personajele și vor compara sentimentele acestora cu propriile sentimente de invidie. (*Nivelul emoțional*)
- Îi vor încuraja pe conducătorii lor și vor încerca să afle ce rol au în lucrarea lui Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Rolul de conducător
- Gelozia / invidia
- Cunoașterea scopului propriei vieți
- Dependența de droguri și alte substanțe nocive
- Obiceiurile bune și rele

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale suplimentare pentru dezbaterea acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Cereți-le membrilor grupei să povestească o situație în care au fost invidioși pe cineva și să spună ce anume au făcut (dacă aveți o grupă mare, formați mai multe grupe mici). Apoi, să povestească o situație în care au fost victima geloziei, sau invidiei, altcuiva. Ce anume au făcut atunci?

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Se povestește despre doi bărbați internați în salonul unui spital. În fiecare zi, stăteau întinși pe spate în paturile lor și singurul lucru pe care îl puteau vedea erau cele patru ziduri ce îi înconjurau. Patul unuia dintre ei era lângă fereastră și i se permitea ca timp de o oră să stea la marginea patului. Privind pe fereastră, îi descria celuiilalt ce vedea.

La început, celui de-al doilea bărbat îi plăcea să audă că frunzele copacilor din parcul din fața spitalului își schimbă culoarea și că mulți copii se jucau. Însă, după ceva timp, începu să îi poarte ranchiună colegului lui de salon. *De ce el poate să privească pe fereastră în vreme ce eu stau toată ziua și mă uit la tavan?* se întreba el. Deși bărbatul îi descria în continuare cum mai e lumea de afară, cel care avea patul departe de fereastră nu se mai putea bucura. Gândirea îi era stăpânită de invidie.

Într-o noapte, bărbatul din patul de la fereastră a început dintr-odată să tușească și avea impresia că se sufocă. Tusea lui îl trezi pe cel din patul alăturat. Acesta din urmă vedea că cel dintâi, din cauza chinurilor prin care trecea, nu reușea să apese pe butonul alarmei ca să anunțe asistenta. Îl urmări cu amărăciune și resentimente, deși putea ajunge cu ușurință la butonul din dreptul patului lui. Un singur gând îi venea în minte: *Dacă moare, poate că voi putea sta în patul lui.*

Nu după mult timp, bărbatul de la fereastră a murit înainte de a putea chema asistenta. Trupul lui a fost scos din salon și, cât mai decent posibil, celălalt bărbat a cerut permisiunea de a se muta în patul de la fereastră. În sfârșit, avea acum șansa de a privi afară!

S-a străduit să se ridice la marginea patului și să ajungă la fereastră – însă doar pentru a descoperi că fereastra dădea spre un zid de cărămidă.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere

Copiii lui Israel, poporul lui Dumnezeu, rățăceau prin pustie. Nu era ușor să fii conducătorul lor. În primul rând, se plângeau lui Moise că nu au niciodată nimic de mâncare în afară de mana pe care Dumnezeu le-o dăduse în mod miraculos și de care se săturaseră. Apoi, Dumnezeu le-a dat prepelițele. Însă au mâncat atât de mult că li s-a făcut rău! De-abia rezolvată o situație de criză, că se ivește pentru Moise o alta și mai încurcată – critică și ranchiună în sânul propriei familii. Fratele și sora lui, Aaron și Maria, erau invidioși pe poziția de conducător a lui Moise și și-au vărsat supărarea pe soția lui.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor întrebări:

- Dacă luăm în considerare relatarea precedentă acestui eveniment, și anume cea din Numeri 11, observăm că Moise a ajuns la un punct foarte dificil în conducerea poporului. Cu ce probleme se confrunta el? Ce credeți că simțeau cei care luau parte la aceste evenimente?

Activitate: Numiți patru adolescenți (două fete și doi băieți) care să interpreteze rolul celor patru personaje din relatarea biblică: Moise, Aaron, Maria și Sefora. Luați-le un interviu, în care să îi întrebați în ce fel au fost afectați de aceste situații și ce anume au învățat din ele?

Folosiți următoarele pasaje instructive pentru a discuta și alte probleme cu care se confruntă conducătorii – Leviticul 10:1-11; *Patriarhi și Profeți*, capitolul 31.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

De când plecaseră din Egipt, israeliții au fost pentru Moise o problemă continuă. S-au plâns că sunt flămânzi și însetați (Exodul 15; 16), iar Dumnezeu le-a dat apă din stâncă și mană din cer. Apoi au cântit din cauza manei – și-ar fi dorit un meniu mai diversificat, care să includă carne! Dumnezeu le-a răspuns, trimițându-le prepelițe (Numeri 11).

Cum pleca Moise puțin dintre ei, ca atunci când a fost pe muntele Sinai stând de vorbă cu Dumnezeu, israeliții cădeau în idolatria pe care o deprinseseră în

Secretele instructorului bine pregătit!

Scenetele, cum e și cea de la secțiunea *Fișă de studiu*, pot să-i facă pe adolescenți să se simtă vulnerabili. Nu-i alegeți pe cei care nu doresc să participe. Când îi solicitați într-o scenetă, încurajați-i amintindu-le că nu există răspunsuri greșite sau corecte: scopul scenetei este doar acela de a ne imagina ce ar putea gândi personajul biblic respectiv. Un bun mod de a-i pregăti pe membrii grupei să participe la scenetă este acela de a-i separa în patru grupe și de a le oferi spre studiu unul dintre personajele povestirii. Acordați-le timp pentru discuții. Toți pot să-și spună părerea despre faptele, gândurile și sentimentele personajului respectiv. Apoi, lăsați-i să aleagă o persoană din fiecare grupă care să interpreteze rolul respectiv, ținând cont de caracterizarea realizată de toți membrii grupei. În acest mod, fiecare are ocazia de a participa și nimeni nu se simte obligat să facă totul de unul singur.

Egipt, reușind să-l convingă pe Aaron să le facă un vițel de aur la care să se închine (Exodul 32). Ei și-au dorit de multe ori să se întoarcă în Egipt ca sclavi și nu să fie liberi (Exodul 14:11,12; 16:3; 17:3; Numeri 11:4-6; 14:1-3).

Moise, care de la bun început nu-și dorise să fie conducătorul lor, trebuie să fi trecut printr-un stres teribil. Apoi nemulțumirea a lovit foarte aproape, direct în propria lui familie. În acel moment, Dumnezeu a intervenit pentru a consolida poziția lui de conducător (Numeri 12:5-9). Devotamentul și capacitatea lui de a fi umil și de a se lăsa condus de Dumnezeu sunt calitățile ce l-au deosebit de restul poporului și chiar de fratele și de sora lui. Moise nu a fost ales pentru că era cel mai deștept, cel mai puternic sau cel mai bun vorbitor. A fost ales pentru că i-a permis lui Dumnezeu să conducă și, ca rezultat, a putut fi un bun conducător.

Domnul i-a poruncit lui Moise să învețe poporul să păzească Sărbătoarea Corturilor (Leviticul 23:33-43). Ultimul seceriș din an avea loc toamna, înainte de instalarea vremii ploioase și marca începutul unui nou an agricol (a cinsprezecea zi din a șaptea lună). Acum erau adunate și depozitate ultimele cereale și fructe. Evenimentul din ziua a șaptea mai era cunoscut și sub numele de Sărbătoarea Secerișului (Exodul 23:16), caracterizată prin înălțarea corturilor decorate cu plante. Această sărbătoare face parte din tradiția iudaică și comemorează călătoriile israeliților

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Depășește-ți frica!

Referința biblică: Numeri 13 și 14

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolele 34 și 36

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Acest studiu se referă la cei 12 spioni trimiși să cerceteze țara Canaanului și să aducă vești despre ea. Deși au spus că țara e bună și îmbelșugată, ei erau îngroziți de puterea locuitorilor și de tăria cetăților acestora. Zece dintre ei au pus la îndoială capacitatea lui Dumnezeu de a duce poporul Israel în această țară. Doar doi, Caleb și Iosua, au încurajat poporul să-și pună încrederea în Dumnezeu și să meargă înainte.

Aceasta este o lecție impresionantă care ne învață cum să ne învingem teama. Frica este o realitate și aproape toți oamenii o cunosc. Însă ea nu trebuie să ne controleze viața. Credința în Dumnezeu are la temelie ceea ce poate Dumnezeu să facă în viața noastră și în viața celor din jurul nostru. Cu cât ne punem mai mult la lucru credința, cu atât mai puțin suntem sclavii fricii.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că Iosua și Caleb se bazau pe ajutorul lui Dumnezeu în cucerirea țării Canaanului. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți puterea lui Dumnezeu care îi ajută să învingă frica. (*Nivelul emoțional*)
- Își vor pune încrederea în ajutorul lui Dumnezeu în situații dificile. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Curajul
- Frica
- Perseverența

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale suplimentare pentru dezbaterea acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Pentru a începe discuția despre frică, utilizați următoarea listă cu fobii neobișnuite:

- Aliumfobia – frica de usturoi
- Bibliofobia – frica de cărți
- Chiraptofobia – frica de a fi atins
- Ergofobia – frica de a munci
- Hipofobia – frica de cai
- Neofobia – frica de orice nouitate
- Ranidafobia – frica de broaște
- Triscaidecafobia – frica de numărul 13.

Întrebați-i pe rând ce temeri au și inventați un nume pentru fobia lor. Acceptați orice răspunsuri, chiar și lucrurile spuse doar pentru a face atmosferă. Când cineva dă un răspuns mai serios, profitați de prilej și treceți la o discuție mai serioasă despre frică.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Doi exploratori se aflau într-un safari când, deodată, un leu feroce le sări în față.

– Stai liniștit, șopti unul dintre ei, ai uitat ce am citit în cartea aceea despre animale sălbatice? Dacă stai nemișcat și îl privești direct în ochi, leul se întoarce și fuge.

– Da, bine, îi răspunse tovarășul său. Tu ai citit în carte, eu am citit în carte, dar a citit și leul în carte?

Uneori știm cu toții care sunt „sfaturile” pentru situațiile înfricoșătoare. Însă, când ne confruntăm cu ele în realitate, sfatul respectiv pare rupt de realitate și nepotrivit! Acest lucru s-a întâmplat cu israeliții în situația studiată săptămâna aceasta. Ei știau că Dumnezeu le promisese să îi ducă în țara Canaanului, dar când au văzut cu ochii lor țara și pericolele ei, credința s-a topit și frica i-a luat în stăpânire. „Cititul cărții” nu a fost suficient!

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Cu toții avem temerile noastre. Unele sunt iraționale; altele sunt perfect raționale. Este normal să-ți fie frică de o situație nemaîntâlnită sau de o sarcină aparent dificilă. Aproape oricui îi este teamă să dea examene și teste, să vorbească în public, să invite pe cineva în oraș, să își schimbe locul de muncă. Avem și temeri mai profunde: teama de boală și de moarte, fie în ceea ce ne privește, fie pentru cei dragi; teama despărțirii de familie și teama de schimbare; teama de singurătate și de respingere.

Cuvântul lui Dumnezeu nu ne făgăduiește niciodată că nu ne va mai fi frică. Trăim într-o lume înfricoșătoare. Însă aproape peste tot apare îngerul lui Dumnezeu spunându-i vreunui personaj din Scriptură: „Nu te teme! Nu-ți fie frică!” Dumnezeu nu vrea să fim stăpâniți de frică. El ne dă putere să ne învingem frica și să mergem mai departe prin credință.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul astfel:

Împărțiți grupa în echipe de patru sau cinci persoane. Dacă unii cunosc Biblia mai bine decât alții, aveți grijă să nu fie toți în aceeași echipă, ci numiți-i în echipe diferite. Cereți-i fiecărei echipe să găsească în Biblie un eveniment în care Dumnezeu își ajută poporul să reușească într-un mod neașteptat. (Răspunsuri posibile: trecerea Mării Roșii, dărâmarea zidurilor Ierihonului etc.) Reuniți grupa și rugați echipele să povestească ce eveniment au ales. După ce termină de povestit, adresați-i fiecărei echipe următoarele întrebări:

- Ce ne spune acest eveniment despre puterea lui Dumnezeu?
- Cum vă ajută această relatare să aveți o credință mai puternică?
- Își mai ajută Dumnezeu poporul Său de azi în același fel?

La final, reveniți la istorisirea despre cei 12 spioni. Subliniați faptul că Iosua și Caleb credeau că Dumnezeu poate face minuni mari pentru a-Și apăra poporul, deoarece știau ce făcuse El în trecut. Puneți următoarele întrebări:

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Deși mulți tineri consideră că lucrul manual e potrivit pentru cei de la școala generală, fiecare om are un mod propriu de învățare. Unii se vor bucura dacă veți introduce în studiul Școlii de Sabat un proiect artistic. Cu ocazia aceasta, îi puteți ruga pe participanți să creeze, în doi, un poster pornind de la relatarea biblică sau de la textul-cheie de săptămâna în curs. De asemenea, ei pot scrie, pot desena sau pot realiza un colaj folosind imagini din reviste. Expuneți lucrările în sală pentru ca lecția de săptămâna aceasta să nu fie uitată.

- De ce credeți că doar doi dintre cei 12 au avut această credință în puterea lui Dumnezeu? Prin ce se deosebeau Caleb și Iosua de ceilalți?
- Ce situații dificile ne împiedică să avem încredere în Dumnezeu?
- Cum putem avea o credință mai puternică?

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

Când Moise a trimis cei 12 spioni în Canaan, israeliții fuseseră deja martori ai multor manifestări uimitoare ale puterii lui Dumnezeu. Ei au fost martori oculari la următoarele evenimente:

- Eliberarea miraculoasă din sclavie, împreună cu cele 10 plăgi cu care a fost lovit Egiptul (Exodul 5 – 12)

- Despărțirea Mării Roșii (Exodul 13 – 15)
- Mana ce le-a fost dată ca hrană (Exodul 16)
- Apa ce a curs din stâncă (Exodul 17)
- Înfrângerea amaleciților (Exodul 17)
- Cele Zece Porunci date de Dumnezeu pe muntele Sinai (Exodul 20).

Cum de putea un popor care a văzut atât de multe minuni să își piardă credința și să renunțe atât de ușor? Fiindcă a îngăduit ca frica să fie mai puternică decât credința. Atenția israeliților era îndreptată spre amenințarea iminentă – poporul înfricoșător și războinic din Canaan, cu cetățile lui întărite – și nu spre ceea ce făcuse Dumnezeu pentru ei.

Același lucru poate să ni se întâmple și nouă, când ne concentrăm asupra problemelor și nu asupra puterii lui Dumnezeu. Ca și israeliții, putem să ne inspirăm din ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi în trecut, ca să avem siguranța că El va fi întotdeauna lângă noi, orice s-ar întâmpla!

„Nu avem a ne teme de nimic pentru viitorul nostru, decât că vom uita modul în care ne-a condus Domnul și învățăturile Sale din trecut.” (Ellen G. White, *Schițe din viața mea*, p. 196, orig.)

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Dați-i fiecărui membru al grupei o foaie de hârtie și un creion. Rugați-i să descrie o situație în legătură cu care sunt îngrijorați sau le e frică. Apoi, cereți-le să împătorească foaia și să o țină în mână în timpul rugăciunii. În rugăciune, cereți-lui Dumnezeu să intervină în fiecare dintre situațiile notate pe foile respective. Rugați-L să le întărească tuturor credința, ca să aibă încredere în El, asemenea lui Iosua și Caleb.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 34 și 36 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Pretenții nefondate

Referința biblică: Numeri 16

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 35

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Istorisirea despre răzvrătirea lui Core împotriva lui Moise și, prin urmare, împotriva lui Dumnezeu este foarte instructivă pentru creștinii de azi. Acest episod are toate elementele necesare unui film bun: un conducător care ar fi refuzat cu dragă inimă această poziție încearcă să ducă 2 milioane de oameni prin deșert într-o țară mai bună; o mare mulțime suferă de dor după vechiul stil de viață; Dumnezeu intervine în mod miraculos în favoarea lor; câțiva conducători ai poporului își manifestă gelozia, eveniment ce culminează cu răzvrătirea lui Core. Dar acestea nu fac parte dintr-un film realizat la Hollywood.

Ellen White observă în capitolul „Răzvrătirea lui Core” (capitolul 35 din *Patriarhi și profeți*) că ceea ce a făcut Core nu a fost altceva decât punctul culminant al unei lungi serii de cărtiri ale poporului Israel împotriva lui Dumnezeu. Semințele răzvrătirii au fost semănate prin critica și nemulțumirea continuă față de orice poruncă pe care o primeau prin Moise de la Dumnezeu. Fiindcă israeliții nu puteau suferi soliile ce le primeau de la Domnul prin Moise și Aaron, au fost făcute planuri pentru a-i ucide pe solii despre care se credea că nu sunt cu nimic mai demni decât restul poporului să aducă mesaje din partea lui Dumnezeu.

În dorința lui de a-l înlocui pe Moise, Core i-a molipsit cu ambiția lui nesfântă pe Datan, pe Abiram și pe alți 250 de conducători ai poporului. El a promis că le va da slujbele din Templu – asupra cărora nu avea dreptul – și făcea toate acestea crezând că Dumnezeu e cu el. Prin intervenția uimitoare a lui Dumnezeu, pământul s-a deschis efectiv și i-a înghițit pe rebeli, pe familiile acestora și bunurile lor. Această

manifestare a puterii divine trebuia să fie suficientă pentru ca poporul să se convingă că Dumnezeu era cu Moise și cu Aaron, însă poporul era mândru și a luat hotărârea de a-i ucide pe oamenii lui Dumnezeu.

Dumnezeu S-a mâniat atât de tare încât a trimis o plagă care a ucis încă 14.700 oameni, până ca rugăciunea lui Aaron să ajungă la El. Așa cum se întâmplă deseori, păcatul săvârșit de o persoană îi afectează pe mai mulți. Influența noastră este un dar de la Dumnezeu pentru slava Sa.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că Dumnezeu este singurul în măsură să numească lideri și că noi suntem chemați să respectăm conducătorii numiți de El și autoritatea lor. (*Nivelul intelectual*)
- Își vor da seama de importanța căutării călăuzirii lui Dumnezeu înainte de a lua decizii ce vor influența mântuirea altora. (*Nivelul emoțional*)
- Se vor angaja să exercite o influență spirituală pozitivă asupra familiilor lor, asupra bisericii, școlii și societății din care fac parte. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Autoritate / respect
- Mărturisire / pocăință
- Conducere

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Membrii grupei au fost rugați să ordoneze de la 1 la 10 categoriile profesionale pe care sunt invidioși. Rugați-i pe câțiva dintre ei să-și împărtășească răspunsurile. Scrieți pe o tablă categoriile profesionale cele mai invidiate.

Cereți-le să explice de ce au ales primele trei categorii. Stabiliți împreună dacă și în vremurile biblice exista același tip de gelozie și, dacă da, cereți-le să dea câteva exemple. La această activitate, vă poate fi de ajutor să precizați că gelozia a avut un rol important în răstignirea lui Isus (Ioan 11:45-48). Puteți să îi rugați pe tineri să citească pe rând acest pasaj.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

În cartea cu titlul *Down to Earth (Înghițit de pământ)*, John Lawrence povestește istoria unui oraș care a îndrăznit să-l ceară lui Dumnezeu să Se arate și care a plătit un preț teribil. Se pare că orașul Messina, din Sicilia, era locuit de mulți oameni nelegiuți și nereligioși.

Pe 25 decembrie 1908, un ziar editat în acest oraș a publicat o parodie care îl avea în centru pe Dumnezeu, provocându-L să Se facă simțit și cunoscut prin trimiterea unui cutremur. La trei zile după aceasta, pe 28 decembrie, orașul și împrejurimile lui au fost devastate de un cutremur teribil, ce a făcut 84 000 victime (*Today in the World*, octombrie 1997, p. 25)

După ce povestiți istoria de mai sus, puneți următoarele întrebări: După toate minunile pe care le-a făcut Dumnezeu ca să îi elibereze din mâinile egiptenilor – plăgile, despărțirea Mării Roșii și moartea faraonului, hrana ce le-a fost pusă la dispoziție în deșert, protejarea lor de dușmani, încălțăminte și hainele ce nu s-au învechit deloc – cum puteau Core și adepții lui să creadă că Moise și Aaron nu fuseseră numiți conducători de Dumnezeu Însuși?

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Și creștinii au uneori tendința de a pierde din vedere călăuzirea providențială a lui Dumnezeu, mai ales atunci

când ne mustră sau ne pedepsește. Într-o anumită măsură, aceasta a fost problema lui Core, Datan, Abiram și a celor 250 de fruntași ai adunării. Ei au cântărit toate încercările și toate obstacolele pe care le-au întâlnit în pustie și au ajuns la concluzia că responsabilă pentru situația creată era conducerea defectuoasă – nu poporul neascultător. Când Dumnezeu a anunțat că numai Caleb și Iosua vor intra în Țara Făgăduinței, fiindcă doar ei au crezut că Domnul poate să le dea sub stăpânire pe locuitorii acelei țări, Core și mulți alți israeliți au luat atunci hotărârea de a se împotrivi lui Moise și lui Aaron. (Vezi *Patriarhi și profeți*, p. 396, orig.)

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor activități:

Pe o tablă, alcătuiți o listă cu nemulțumirile exprimate de Israel față de Dumnezeu și față de Moise în pustie. Unele dintre acestea pot fi:

1. „Ne-ai adus aici ca să murim. Este prea greu.” (Numeri 11:1-3)
2. „Ne-am săturat să mâncăm mană în fiecare zi.” (Numeri 11:4-35)
3. Maria și Aaron vorbesc împotriva lui Moise pentru că nu le place de soția lui. (Numeri 12:1-12)
4. „Ne este frică de oamenii aceia puternici din Țara Făgăduinței. Nu îi putem învinge.” (Numeri 13:27-32)

Prezentați contextul evenimentului. Observați că toate aceste nemulțumiri au fost exprimate înainte de răzvrătirea lui Core. Observăm aici o cădere treptată, elocventă pentru creștinii de azi: (1) nemulțumirile constante i-au făcut pe israeliți să nu mai vadă binecuvântările lui Dumnezeu; (2) nemulțumirile constante s-au răspândit la tot mai mulți oameni până au devenit un curent subminativ; (3) nemulțumirile constante au dus la răzvrătire pe față împotriva lui Dumnezeu și au atras judecățile divine.

În toate exemplele de mai sus, Dumnezeu a trimis o anumită pedeapsă împotriva celor nemulțumiți. Împărțiți membrii grupei pe echipe. Dați-le câte un pasaj din cele enumerate mai sus și rugați-i să-l studieze și să afle cum a procedat Dumnezeu cu cei ce Îi aduceau reproșuri. Apoi rugați echipele să-și împărtășească între ele răspunsurile.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

1. Ellen White susține ideea potrivit căreia Core era văr cu Moise (*Patriarhi și profeți*, p. 395, orig.). Acest fapt este deosebit de interesant. Core era rudă, chiar dacă una îndepărtată, cu Moise. Se pare că legăturile familiale nu l-au putut opri să comploteze la înlăturarea lui Moise și a lui Aaron. Dorința lui de a ocupa cea mai înaltă poziție în ierarhia lui Israel l-a determinat să treacă peste oricine îi ieșea în cale. Pentru Core, legăturile familiale nu însemnau nimic. Isus a surprins acest lucru cel mai bine când a spus: „Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei și nora împotriva soacrei” (Luca 12:53). Inima nerenăscută nu recunoaște legăturile de familie.

2. „Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, s-a răsculat împreună cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet, câteșitrei fiii lui Ruben. S-au răsculat împotriva lui Moise împreună cu două sute cincizeci de oameni din copiii lui Israel, din frunțașii adunării, din cei ce erau chemați la sfat și care erau oameni cu nume” (Numeri 16:1,2). Este uimitor faptul că răzvrătirea lui Core a fost condusă de cei mai importanți oameni din Israel. Deși tot poporul era neliniștit, cei care au inițiat revolta erau dintre cei mai onorați și mai admirați. Scopul lui Satana este acela de a-i duce în rătăcire pe cei mai talentați dintre oameni. În acest fel, el poate să-și exercite influența asupra maselor care îi consideră pe aceștia un model de viețuire. Cereți-le membrilor grupei să dea exem-

ple de oameni renumiți și talentați, dar care au o influență dăunătoare.

3. „Lângă corturile lui Core și ale chehatiților, pe latura de miazăzi a tabernaculului, se afla tabăra seminției lui Ruben, corturile lui Datan și Abiram, doi fruntași ai acestei seminții, fiind vecine cu cel al lui Core.” (*Patriarhi și profeți*, p. 395, orig.)

Pasajul biblic de față conține foarte multe învățături, prezentate începând chiar cu prima pagină a capitolului despre răzvrătirea lui Core din cartea *Patriarhi și profeți*. Citatul de mai sus vrea să ne spună că este periculos să trăiești în apropierea celor ce fac răul. Fiindcă locuiau în vecinătatea cortului lui Core, Datan și Abiram discutau cu el adesea, iar el le stârnea gândurile ascunse împotriva preoției lui Aaron. Dumnezeu ne sfătuiește printr-un om înțelept: „Omul chibzuit vede nenorocirea și se ascunde, dar cei proști merg înainte și sunt pedepsiți” (Proverbele 22:3).

4. Core era levit. Acest fapt ar trebui să ne dea de gândit. Dumnezeu le încredințase leviților îngrijirea sanctuarului, în mod special după ce refuzaseră să participe la închinarea înaintea vițelului de aur (Exodul 32:25-29).

Core avea o poziție înaltă. El era un descendent al lui Chehat, fiul lui Levi. Chehatiții erau strămoșii preoților și ai celor ce aveau grijă de sanctuarul lui Israel. Și Aaron era un descendent al lor, iar urmașii lui au devenit preoți. Core făcea parte din chehatiții care aveau grijă de sanctuar.

Deși deținea deja o poziție de frunte, el și-a dorit mai mult. El aspira la slujba preoției. Își dorea să fie în locul lui Aaron. Același spirit a fost manifestat de Satana însuși, când a încercat să îl înlăture pe Dum-

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea *Patriarhi și profeți*. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

nezeu din cer, și este același spirit care îi determină pe mulți membri ai bisericii să fie nemulțumiți de locul pe care l-au primit de la Dumnezeu. (Vezi Isaia 14:12-14.)

Secretele instructorului bine pregătit!

În multe dintre studiile acestea există numeroase teme ce ne ajută să pătrundem în profunzimea pasajelor biblice. Deoarece pe unele este imposibil să le discutăm pe larg, iar pe altele nici nu vom avea timp să le abordăm, putem stârni interesul participanților pentru ele printr-o activitate.

În acest studiu, de pildă, căutați în reviste sau pe Internet imagini ale unor persoane influente. Decupați imagini cu cinci sau șase astfel de persoane și lipiți-le pe o bucată de carton. (Puteți să ajustați imaginile și în PowerPoint). Dați-le tinerilor o foaie și un creion și apoi cereți-le să identifice motivul pentru care oamenii admiră fiecare dintre persoanele respective. Care este motivul pentru care le atrag interesul și pentru care aceștia își doresc să le urmeze sau să le imite?

La final adresați-le întrebările: Care este secretul influenței creștinului? Cum ar trebui să exercităm această influență?

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Invitați un adult sau un tânăr membru al bisericii să spună o experiență scurtă despre puterea influenței pozitive asupra celorlalți. Apoi faceți împreună o rugăciune de consacrare în care să îi cereți lui Dumnezeu să fiți o putere spre bine oriunde vă aflați și orice faceți.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Fiecare dintre noi are de trăit o singură viață aici pe pământ. Ceea ce facem cu viața noastră ne hotărăște destinul. Core și adepții lui au luat o decizie fatală, o decizie ce i-a făcut să piardă totul. Dumnezeu le-a trimis avertismente și mustrări, dar ei nu au luat seama la ele. Ei deja îl primiseră pe Satana ca stăpân al lor.

Gândiți-vă la următorul comentariu al slujitoarei lui Dumnezeu: „Îngăduința față de păcat face ca oamenii să-i dea lui Satana intrare liberă în mintea lor; astfel, ei merg de la o treaptă a nelegiuirii la alta. Lepădarea luminii întunecă mintea și împietrește inima, astfel încât este ușor pentru ei să facă un pas mai departe în păcat și să lepede o lumină și mai puternică până când, în cele din urmă, obiceiurile lor rele ajung bine înrădăcinate. Păcatul nu li se mai pare ceva păcătos.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 404, orig.)

Dumnezeu dorește să Îl respectăm pe El, dar și pe cei pe care El îi așază în poziții cu autoritate. Conducătorii nu sunt perfecți; ei vor face greșeli. Înainte de a ne contrazice cu ei, să mergem mai întâi la Dumnezeu cu nemulțumirile noastre. Trebuie să căutăm călăuzirea Sa în abordarea problemei respective. În această privință, Matei 18 ne este de mare ajutor. Nu este niciodată înțelept să ne jucăm de-a Dumnezeu, mai ales atunci când nu știm care e voia Lui.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 35 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Evenimente dramatice În deșert

Referința biblică: Numeri 20:1-5; 20:14-18; 21:6-8

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolele 37 și 38

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Călătoria israeliților prin pustie a fost diferită după răzvrătirea lui Core. Dumnezeu încă mai suferea de pe urma acestui eveniment, dar ceea ce Îl durea cel mai mult era dorința permanentă a poporului Său de a se întoarce în Egipt, acolo unde fuseseră înrobiți și munciți ca animalele. Faptul că ei ar fi ales mai degrabă acest fel de viață decât libertatea pe care le-o oferea prin credința în purtarea Sa de grijă, era ca o palmă peste față pentru El.

La scurt timp după rebeliune, sărbătoarea Paștelui a fost suspendată și circumcizia a fost oprită, toate aceste hotărâri venind din partea lui Dumnezeu. Și totuși, cine e tentat să tragă concluzia că, după ce L-au făcut pe Dumnezeu să sufere într-atât, israeliții au renunțat la neascultarea lor, se înșală amarnic. Nu numai că au continuat să cărtească, dar meteahna lor pare a-i afecta acum și pe Moise și pe Aaron, care devin foarte mânioși. Când Dumnezeu i-a spus să-i vorbească stâncii din care avea să curgă apă pentru potolirea setei poporului, Moise a lovit stânca – în neascultare directă față de Dumnezeu – o faptă ce l-a costat atât pe el, cât și pe Aaron ocazia de a intra în Țara Făgăduinței.

Însă relatarea nu se oprește aici. În urma lipsei lor de credință în Dumnezeu, când împăratul Edomului le-a interzis să treacă pe teritoriul său, israeliții au fost nevoiți să parcurgă o rută ocolitoare până în Țara Făgăduinței, rută pe care ei nu doreau să meargă.

În timpul acestei călătorii, au început iar să se plângă de faptul că Dumnezeu nu le purta de grijă,

dar, de data aceasta, Dumnezeu le-a îngăduit unor șerpi otrăvitori să vină între ei să îi omoare. Totuși, într-un ultim act de îndurare, care prefigura Crucea, Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă un șarpe de aramă, să îl atârne pe o prăjină și să spună poporului că oricine va privi spre acesta va trăi. Nu exista nicio putere în acest șarpe. Însă, când cineva privea spre el prin credință, puterea vindecătoare venea de la Dumnezeu și îl vindeca – la fel și azi, când privim prin credință la Isus Hristos, această putere se revarsă peste noi. Slavă lui Dumnezeu!

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că neascultarea Îl face pe Dumnezeu să sufere. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți dorința de a avea încredere în Dumnezeu, chiar și când trec prin probleme. (*Nivelul emoțional*)
- Îl vor ruga pe Dumnezeu să le arate cum să folosească darul credinței. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Mânia
- Harul
- Egoismul
- Calvarul

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi în limba engleză materiale ajutătoare pentru dezbaterile acestor teme.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Rugați-i pe adolescenți să prezinte grupei răspunsurile lor.

Rugați-i să povestească despre una dintre cele mai dificile călătorii pe care le-au făcut până acum. Aordați-le suficient timp pentru această activitate și apoi spuneți-le că una dintre cele mai mari probleme ale oricărei călătorii lungi sunt evenimentele neașteptate – curse amânate din cauza furtunilor, defectarea autobuzelor, o pană de curent etc. Întrebați-i dacă, în astfel de momente, nu este normal să îți fie dor de casă, chiar dacă acasă nu e raiul pe pământ.

Subliniați faptul că pentru israeliți, Egiptul nu era o casă nemaipomenit de bună. Dimpotrivă, acolo fuseseră sclavi. Față în față cu necunoscutul, este normal să fii nemulțumit și să îți fie dor de ceea ce ai cunoscut. Totuși, un lucru este important de observat: călătoria pe care o făceau nu era o decizie a lor; Dumnezeu auzise strigătele lor în Egipt și i-a eliberat. Când Dumnezeu ne trimite în călătorie, trebuie să ne amintim să avem încredere în El.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Se povestește că erau odată, demult, un bătrân profesor și un elev. Într-o zi elevul a venit la profesor și l-a întrebat:

– Domnule profesor, eu încerc să găsesc succesul. Unde îl pot găsi?

Profesorul l-a ascultat uimit, a arătat spre un drum îndepărtat și a spus:

– Acolo! Succesul este acolo.

Tânărul i-a mulțumit și a plecat repede ca să-și afle succesul.

Mergând pe drumul spre succes, a ajuns într-un loc unde i-a căzut în cap o piatră mare, aproape zdrobindu-l. A alergat iute înapoi la profesor și i-a zis:

– Domnule profesor, nu văd succesul nicăieri. M-a lovit o piatră și era cât pe ce să-mi zdrobească capul. Sunteți sigur că e acolo?

– Da, băiete, spuse profesorul pe un ton solemn. Mai încearcă o dată.

Tânărul plecă iar și ajunsese încă o dată la locul unde aceeași piatră l-a lovit cu putere. Rănit și învinețit, se întoarse la profesor șchiopătând vizibil.

– Domnule profesor, m-ați mințit, spuse el. Succesul nu e acolo.

Profesorul îl ascultă, apoi l-a luat de după umeri.

– Băiete, răspuse el, succesul este acolo, chiar pe strada aceea, după ce treci de locul unde cade piatra!

Pe drumul vieții apar dezamăgiri, dar succesul este de obicei dincolo de necazurile pe care le întâlnim pe cale. Din cei aproximativ 2 milioane de oameni care au plecat din Egipt, doar doi au intrat în Canaan – cei care au continuat să meargă în ciuda tuturor obstacolelor.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Dumnezeu știe că avem anumite nevoi. Isus le-a spus ucenicilor Lui: „Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși, Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?” (Matei 6:25,26).

Lupta creștinului este aceeași cu lupta israeliților în drumul lor spre casă: vom avea încredere că Dumnezeu ne va duce acolo, că ne va purta de grijă pe drum și că Se va ține de cuvânt? Sau Îl vom blestema și Îl vom acuza pe nedrept? Aceasta este decizia pe care trebuie să o ia fiecare creștin și este o decizie ce trebuie luată prin credință.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce citiți împreună cu membrii grupei secțiunea *Caz în studiu*, analizați pasajul prin intermediul următoarelor activități:

Rugați-i pe adolescenți să-și împărtășească răspunsurile. Apoi, ajutați-i să dezbată subiectul harului uimitor al lui Dumnezeu. Formați perechi. Dați-le câte un verset din fiecare coloană. Trebuie să caute ambele versete și să arate ce spune fiecare despre nevoia omenirii după un Mântuitor și despre ce a făcut Dumnezeu ca să ne ajute.

Nevoia noastră

- Romani 5:12
- Isaia 64:6
- Romani 3:23
- 1 Ioan 1:8

Cum ne-a purtat Dumnezeu de grijă

- Isaia 53:12
- Evrei 2:9
- Luca 19:10
- Evrei 7:25

Subliniați faptul că în pustie israeliții au avut parte în mai mare măsură de îndurarea lui Dumnezeu decât de pedepse și muștrări. Dumnezeu nu-și dorește niciodată să pierim, ci să ne întoarcem la El și să ne pocăim (2 Petru 3:9).

Context și precizări

Folosii următoarele informații pentru a pune în lumină relatarea biblică. Împărtășiți-le în propriile dumneavoastră cuvinte.

1. „Apoi, Moise a ridicat mâna și a lovit stânca de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa încât a băut și adunarea și au băut și vitele” (Numeri 20:11). Din pricina faptului că a lovit stânca, Moise nu a putut intra în Țara Făgăduinței. E o pedeapsă mare pentru un singur act de neascultare. Mulți se întrebă de ce Dumnezeu a fost atât de aspru cu Moise, mai ales că el îndurase atât de multe din partea unui popor încăpățânat. Dumnezeu ar fi putut să îl treacă cu vederea.

Pe lângă faptul că Moise era conducătorul poporului și se aștepta mai mult din partea lui, el a dat dovadă de lipsă de credință în Dumnezeu într-un moment crucial. „Mai mult decât atât,” scrie Ellen White, „Moise și Aaron și-au asumat o putere ce nu era a lor.” (*Patriarhi și profeți*, p. 418, orig.)

2. Una dintre dovezile concludente care atestă un adevărat conducător este ceea ce face el când greșește. Moise nu a încercat să ascundă de popor pedeapsa primită. El le-a spus cum a implorat să fie iertat. Deși Dumnezeu i-a iertat păcatul, nu l-a scutit de pedeapsă. Moise a spus poporului: „Dar Domnul S-a mâniat pe mine, din pricina voastră, și nu m-a ascultat. Domnul mi-a zis: «Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta.»” (Deuteronomul 3:26)

3. În Numeri 20:14-21, edomiții fac și mai dificilă înaintarea poporului Israel spre Țara Făgăduinței. Ei au refuzat să îi dea voie să treacă prin țara lor. Ceea ce e ciudat aici este faptul că edomiții erau descendenții lui Esau, fratele geamăn al lui Iacov, din care se trăgeau israeliții. Aceste două popoare aveau multe lucruri în comun. Erau frați, dar rănilor vechi se vindeca greu. Iacov fusese cel ce îi furase binecuvântarea fratelui său și dreptul de întâi născut. Deși Esau îl iertase, urmașii lui nu l-au putut ierta niciodată pe Iacov. Între ei exista o înțelegere, dar Ellen White observă că, dacă israeliții nu ar fi cârtit în pustie, Dumnezeu le-ar fi găsit o cale prin care să treacă prin Edom în Canaan, țară care se afla la o aruncătură de băț. (*Patriarhi și profeți*, capitolul 38, paragrafele 6 și 7)

4. Ce-i prea mult nu-i sănătos? Citiți următorul pasaj: „În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, a început să domnească Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda... El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David. A îndepărtat înălțimile, a sfărâmat stâlpii idolești, a tăiat Astarteele și a sfărâmat în bucăți șarpele de aramă, pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră până

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea *Patriarhi și profeți*. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Ca instructor de tineret, puteți folosi ca metodă didactică experiențele membrilor mai în vârstă. Îi puteți ruga să vă împărtășească situații din trecutul lor sau îi puteți ruga pe tineri să le ia un interviu referitor la diferitele aspecte ale călătoriei creștine.

În studiul de săptămâna aceasta, e posibil ca membrii grupei să se lase prinși în iureșul faptelor nechibzuite ale israeliților și al reacțiilor lui Dumnezeu, trecând cu vederea ruptura ce intervine în relația lui Dumnezeu cu poporul Său.

Ar fi util să aduceți în grupă un cuplu, un soț și o soție. Rugați-i să vă povestească ce anume fac ei pentru a avea o relație puternică și creștină. Desigur, veți apela la un cuplu fericit. Rugați-i de asemenea, să vă spună cum depășesc momentele dificile.

În orice relație, există momente plăcute și mai puțin plăcute și la fel s-a întâmplat și cu relația dintre Dumnezeu și poporul Israel în pustie. Israelii încă încercau să Îl cunoască pe Dumnezeu, după ce fuseseră separați de El timp de sute de ani în Egipt.

atunci tămâie înaintea lui” (2 Împărați 18:1-4). De ce se închinau încă israeliții înaintea șarpelui făcut de Moise în pustie? Pentru că nu înțeleseseră că puterea de vindecare îi aparținea lui Dumnezeu. În schimb, ei au făcut un idol din mijlocul folosit de Dumnezeu pentru vindecarea lor. Facem și noi același lucru?

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Alegeți un cântec preferat, în care să fie vorba despre încrederea în Dumnezeu. Cântați-l împreună și apoi rugați un participant să se roage lui Dumnezeu ca să vă ajute pe toți să vă puneți toată încrederea în El.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Dumnezeu ar fi fost îndreptățit să-i nimicească pe israeliți în pustie și nimeni nu ar fi avut ce să-l reproșeze, fiindcă plata păcatului este moartea (vezi Romani 6:23). Chiar a vrut să facă acest lucru, dar Moise a ple-dat în favoarea lor de câteva ori, iar Dumnezeu le-a îndulcit pedeapsa. Când le era foame, îi hrănea. Când le era sete, le dădea să bea.

Când refuzau să Îl asculte, îi pedepsea, dar de fiecare dată nu lăsa ca pedeapsa să îi nimicească pe toți. Mai mult chiar, El le-a ilustrat Calvarul și actul de iubire pe care avea să-l facă Isus pentru păcatele omenirii. Aceasta este puterea harului uimitor al lui Dumnezeu.

Acest har ne duce la pocăință și ar trebui să ne determine să ne punem toată încrederea în El, fiindcă El are grijă de noi (vezi 1 Petru 5:7).

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 37 și 38 din *Patriarhi și profeți*.

Evenimente dramatice în deșert

IULIE – AUGUST – SEPTEMBRIE

CONEXIUNI

SALVATOARE

Ghid pentru instructori